

อ่านเมื่อวันที่ ๒๔ ก.ย. ๒๕๖๖

(ต. ๑๓.๑)

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)



คดีหมายเลขดำที่ อ.บ. ๑๙๙/๒๕๖๓
คดีหมายเลขแดงที่ อ.บ. ๗๙๗/๒๕๖๒

ในพระปรมາภิไรยพระมหาภักดิริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๙ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { นางสุภาพร เรือนงาม ผู้ฟ้องคดี
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ที่ ๑
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยาง ที่ ๒
คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดประจำบคีรีขันธ์ ที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองเพชรบุรี คดีหมายเลขดำที่ บ. ๑/๒๕๖๓
หมายเลขแดงที่ บ. ๒๕/๒๕๖๓

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องว่า เดิมผู้ฟ้องคดีรับราชการเป็น
พนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง องค์การบริหารส่วนตำบลสามกระทาย
จังหวัดประจำบคีรีขันธ์ และรับราชการในตำแหน่งผู้อำนวยการกองคลัง องค์การบริหาร
ส่วนตำบลห้วยยาง จังหวัดประจำบคีรีขันธ์ เป็นตำแหน่งสุดท้าย โดยมูลกรณีสืบเนื่องมาจากการ
เมื่อครั้งที่ผู้ฟ้องคดีรับราชการในตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง ระดับ ๖ องค์การบริหาร
ส่วนตำบลสามกระทาย นายสมชาย ทรัยละเอียด นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามกระทาย
มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลสามกระทาย ที่ ๓๘๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๕
แต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นประธานกรรมการตรวจสอบการจ้างโครงการปรับปรุงถนนทินคลุกสายหนองโพธิ์
หมู่ที่ ๒ และคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลสามกระทาย ที่ ๓๘๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๕



/แต่งตั้ง .

แต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นประธานกรรมการตรวจสอบการจ้างโครงการขุดลอกคลองระบายน้ำสายเตาอิฐ หมู่ที่ ๒ ตำบลสามกระทาย อำเภอภูบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๔ นายสมชายได้สั่งการให้ผู้ฟ้องคดีทำการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างทั้งสองโครงการให้กับผู้รับจ้าง และมีการแจ้งตามเอกสารการตรวจรับงานว่า การดำเนินงานทั้งสองโครงการเสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยไม่มีนัยยомнให้ผู้ฟ้องคดีและกรรมการอื่นตรวจสอบงานตามโครงการดังกล่าว ทั้งยังใช้อำนาจ ข่มชุ่กความผู้ฟ้องคดีเพื่อให้จ่ายเงินตามความประسังค์ของตน ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการสอบสวนกรณีได้รับเรื่องกล่าวหานายสมชายกับพวกร่วมทำความผิดฐานทุจริต ต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กรณีการเบิกจ่ายเงินให้กับผู้รับจ้าง ในโครงการดังกล่าว ทั้งที่การก่อสร้างยังไม่แล้วเสร็จหรือยังไม่ได้ดำเนินการก่อสร้าง แล้วแต่กรณี ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๘๑ - ๘๕/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔ มีมติข่มูลความผิดทางวินัยว่า ผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดทางวินัยร้ายแรง อันเป็นเหตุให้เกิด ความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ มีมติลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลหัวย่าง ที่ ๒๓๒/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และได้แจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วย กับคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีไว้เมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๐ พิจารณาอุทธรณ์ ของผู้ฟ้องคดีและมีมติให้ลดโทษผู้ฟ้องคดีจากไล่ออกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการ โดยผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวตามหนังสือที่ ปช ๐๐๒๓.๒/๒๓๓๒ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๖๐ จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่ง องค์การบริหารส่วนตำบลหัวย่าง ที่ ๔๐/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๐ ลดโทษผู้ฟ้องคดี จากไล่ออกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการ และได้มีหนังสือที่ ปช ๗๒๕๐๑/๒๖๔ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๐ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ เมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๖๐ ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับ มติข่มูลความผิดทางวินัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการเงิน การบัญชีและการพัสดุ ซึ่งมีหน้าที่โดยตรง ในการรักษาเงินและผลประโยชน์ให้แก่แผ่นดิน ไม่มีความรู้ความสามารถในการตรวจสอบงาน ด้านการก่อสร้าง หากแต่ที่ได้กระทำการไปนั้น เป็นจากผู้ฟ้องคดีถูกนายสมชายใช้อำนาจ ในฐานะผู้บังคับบัญชาบีบบังคับและฉ้อฉลด้วยความเท็จ รวมทั้งใช้อำนาจบังคับซุ่มเข้มบุคคล ที่อยู่ในความปกครองให้เกิดความหวาดเกรง ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการสอบสวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และการออกคำสั่งลงโทษของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นการสรุปเนพาพุทธิกรณี



/แห่งข้อกฎหมาย...

แห่งข้อกฎหมาย หาได้นำข้อเท็จจริงจากผู้ฟ้องคดีหรือพยานแวดล้อมที่เกี่ยวข้องในคดีนี้มาเป็นข้อвинิจฉัยให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใดไม่ อีกทั้งผู้ฟ้องคดีมิได้ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่เพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่ผู้รับจ้างตามข้อвинิจฉัยและคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามเนื่องจากในการจัดทำผู้รับจ้างนั้น นายสมชายเป็นผู้วางแผนในการดำเนินการโดยลำพังทุกขั้นตอนผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้ตั้งคับบัญชีมิอาจรับรู้หรือมีส่วนรู้เห็นในการกระทำการตั้งแต่ต้น โดยนายสมชายเป็นผู้เสนอข้อให้เจ้าหน้าที่พสคุ คือ นางสาวภรณรัตน์ กลินเกลี้ยง เป็นผู้ดำเนินการจัดทำผู้รับจ้างตามระเบียบว่าด้วยการพัสดุ โดยวิธีการตกลงราคา และเสนอผ่านผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นหัวหน้างานพัสดุ โดยตำแหน่ง ซึ่งนายสมชายได้มีหนังสือแจ้งว่าได้ทำการตรวจสอบคุณสมบัติของนายวินัย ให้ล้วนแล้วเห็นว่าเป็นผู้มีคุณสมบัติครบถ้วนและไม่เคยลงทะเบียนงานจ้างมาก่อน หากแต่นายสมชายได้ทราบมา ก่อนการจัดจ้างแล้วว่า ผู้รับจ้างมีประวัติการทำงานที่ไม่ดีและมีปัญหามาโดยตลอดตามที่นายสมชายได้ให้การต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่ก็ยังจัดให้มีการจ้างนายวินัยเป็นผู้รับจ้าง โดยผู้ฟ้องคดีไม่อาจทราบถึงเจตนาทุจริตดังกล่าว ประกอบกับเมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ ผู้รับจ้างได้ทำหนังสือ ส่งมอบงานจ้างทั้งสองโครงการให้แก่ผู้ฟ้องคดีในฐานะประธานกรรมการตรวจรับการจ้างผู้ฟ้องคดียังได้เกย์ยนหนังสือแจ้งให้นายสมชายทราบ และนัดหมายให้คณะกรรมการตรวจรับการจ้างออกตรวจสอบงานจ้างทั้งสองโครงการในวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา ซึ่งหากผู้ฟ้องคดีมีส่วนร่วมรู้เห็นในการกระทำการอันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่แล้ว ผู้ฟ้องคดีย่อมไม่จำต้องเกย์ยนหนังสือดังกล่าว คงต้องลงนามรับมอบงานในทันที แต่ด้วยเหตุที่ผู้ฟ้องคดีไม่มีส่วนรู้เห็นในการทุจริต จึงขอให้มีการออกตรวจสอบการดำเนินงานดังกล่าว และได้ทราบถึงเหตุผลปกติในการจ้าง เช่น การปฏิเสธจากช่างผู้ควบคุมงานไม่นำพากณกรรมการตรวจรับการจ้างออกพื้นที่ตรวจสอบงาน การบังคับบัญชีเข้มงวดจากนายสมชายให้ผู้ฟ้องคดีพิจารณาจากรายงานของช่างเพียงอย่างเดียว รวมถึงการบังคับบัญชีให้ผู้ฟ้องคดีลงนามจ่ายเช็คให้กับผู้รับจ้างในทันที แต่ผู้ฟ้องคดีปฏิเสธ จึงทำให้นายสมชายไม่พอใจและโต้เถียงกับผู้ฟ้องคดี จนผู้ฟ้องคดีต้องจำยอมซึ่งพยานหลักฐาน ในส่วนนี้ ผู้ฟ้องคดีและบุคคลที่เกี่ยวข้องได้ให้การสอดคล้องต้องกัน อันถือเป็นประเด็นหลักสำคัญ ที่ควรนำมาประกอบข้อвинิจฉัยด้วย

สำหรับในทางการสอบสวนก็มิได้มีประเด็นที่ชัดว่าผู้ฟ้องคดีได้ประโยชน์ อันเกี่ยวข้องกับการจะปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติจากการณีนี้แต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีมิได้มีมูลเหตุอื่นใดเป็นปัจจัยที่จะกระทำการอันอื้อประโยชน์แก่บุคคลอื่น หากแต่เกิดจากการใช้อำนาจ บังคับบัญชาที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่เพียงอย่างเดียว และผู้ฟ้องคดีได้ให้ข้อเท็จจริงตั้งแต่ชั้นสอบสวนในเบื้องต้นโดยมิได้มีการบิดเบือนแต่อย่างใด แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ กลับเห็นว่าข้ออ้างที่ผู้ฟ้องคดียกขึ้นนี้มิอาจนำมาเป็นเหตุในการพิจารณาว่าได้ปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริต ตามระเบียบที่กำหนด คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่เป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดีเป็นอย่างมาก และเหตุที่

/ผู้ฟ้องคดี...



ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ได้ตัวແย়งคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายของนายสมชายไว้ตามขั้นตอนระเบียบกฎหมายนั้นเนื่องจากผู้ฟ้องคดีมีความหวาดกลัวในอำนาจที่นักหน้าที่จะประเมินได้ ซึ่งหมายถึงความปลดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของผู้ฟ้องคดี และผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการซึ่งยังคงปฏิบัติหน้าที่ภายใต้บังคับบัญชาซึ่งมีเด้มความเป็นผู้นำที่เด้มความแคนคือผู้ฟ้องคดีมากขึ้น แต่การที่ผู้ฟ้องคดีได้เคยให้ข้อเท็จจริงในส่วนนี้แล้วได้มีการต่อส่วนข้อมูลแล้วเห็นว่ามีความน่าเชื่อถือโดยมีข้อมูลจากพยานให้การสอดคล้องต้องกัน ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามควรนำมาเป็นเหตุในการพิจารณาเจตนาในการปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับกรณีนี้ได้ อีกทั้งการกระทำของผู้ฟ้องคดีไม่เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เนื่องจากงานจ้างทั้งสองโครงการแล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาและรัฐมีได้เสียประโยชน์แต่อย่างใด กลับได้ประโยชน์มากขึ้น ทั้งมีคุณภาพและปริมาณงานเกินกว่าที่กำหนดไว้ในสัญญา โดยอ้างอิงจากรายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ตามคำสั่งองค์กรบริหารส่วนตำบลสามกระทายที่ ๕๐๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ ซึ่งระบุว่า งานจ้างทั้งสองโครงการ มีการจัดจ้างอย่างถูกต้อง และมีกำหนดเวลาการจ้างตั้งแต่วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๘ กำหนดแล้วเสร็จในวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๙ โดยงานโครงการปรับปรุงถนนหินคลุกสายหนองโพธิ์ หมู่ที่ ๒ ตำบลสามกระทาย อำเภอภูบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ นั้น ตรวจสอบแล้วพบว่า เมื่อทำเสร็จมีการเพิ่มปริมาณหินคลุกบดอัดทำให้ชั้นทางมีความแข็งแรงมากขึ้น ป้องกันความเสียหาย ยืดอายุการใช้งานของถนนสายดังกล่าว ถือได้ว่าเนื่องงานมีคุณภาพมากกว่าการปรับเปลี่ยนเพียงอย่างเดียว ส่วนโครงการชุดลอกคลองสายเตาอิฐ หมู่ที่ ๒ ตำบลสามกระทาย อำเภอภูบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จากการตรวจสอบพบว่า มีเนื้องานเพิ่มขึ้น ๖๒๕ เมตร ซึ่งจากเดิมยาว ๑,๑๒๕ เมตร ได้เนื้องานเป็น ๑,๗๕๐ เมตร คำวินิจฉัยและคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามในประเด็นนี้จึงไม่ชอบธรรมต่อผู้ฟ้องคดี และแม้ข้อเท็จจริงเป็นที่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีถูกแต่งตั้งให้เป็นประธานกรรมการตรวจรับการจ้างทั้งสองโครงการและร่วมลงลายมือชื่อในเอกสารการตรวจรับงานก็ตาม แต่ผู้ฟ้องคดีหาได้มีเจตนาจะใจปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบแต่อย่างใดไม่ เหตุที่ผู้ฟ้องคดีจ่ายมูลงบประมาณเนื่องจากถูกนายสมชายบังคับข่มขู่และปิดบังข้อเท็จจริง และนายสุรฉัตร หอมสนิท แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า งานจ้างทั้งสองโครงการอยู่บริเวณบ้านพักของนายสมชาย และได้มอบหมายให้นายสุรฉัตรเป็นผู้ทำรายงานการตรวจรับงานจ้างทั้งสองโครงการขึ้นโดยปกปิดข้อความจริงว่างานจ้างทั้งสองโครงการแล้วเสร็จเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ซึ่งก่อนลงนาม ผู้ฟ้องคดียังได้สอบถามไปยังนายสุรพล แสงกล้า ปลัดองค์กรบริหารส่วนตำบลสามกระทาย หัวหน้าตามสายงานของผู้ฟ้องคดี ว่างานจ้างทั้งสองโครงการแล้วเสร็จจริงหรือไม่ นายสุรพลได้แจ้งว่าตนก็ได้รับคำยืนยันจากนายสมชายว่างานจ้างทั้งสองโครงการแล้วเสร็จเป็นที่เรียบร้อยแล้วเช่นกัน และให้ผู้ฟ้องคดี



/พิจารณา

พิจารณาไปตามสมควร จึงเห็นได้ว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้กระทำโดยจะให้เกิดความเสียหาย หากแต่ได้รับการยืนยันจากผู้บังคับบัญชา率为ตับสูงขึ้นไปแล้ว โดยหาได้ทราบข้อเท็จจริงที่มี การปกปิดไว้แต่ประการใดไม่ การลงนามรับรองจึงกระทำด้วยเจตนาสุจริต และผู้ฟ้องคดีหาได้ อาศัยประโยชน์อื่นใดแห่งการกระทำนั้นไม่ นอกจากนี้ การลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดียังเป็น การลงโทษที่เกินกว่าพอดีกรรมแห่งเจตนาของกระทำการทำตามหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีในสภาพะเช่นนั้น เพราะมิได้คำนึงหรือพิเคราะห์ข้อเท็จจริงที่ผู้ฟ้องคดีมิได้มีเจตนาทุจริตมาแต่ต้น หรือจะใจ ทำให้ราชการเสียหาย หากแต่ปัจจัยอื่นๆ ที่ทำให้จำต้องกระทำ ซึ่งหากผู้ฟ้องคดีจะต้องรับโทษ ในกรณีบัดต้นหน้าที่โดยละเอียดภูมิภาคเป็น คำสั่ง กระทำหรือองค์เวนการกระทำ อันเป็นเหตุให้ ราชการได้รับความเสียหายเข่นกรณีนี้แล้ว ก็เป็นความผิดทางวินัยที่ไม่ถึงกับร้ายแรงอันต้องโทษ ถึงไอลือกหรือปลดออก ผู้ฟ้องคดีจึงนำคำฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลเมืองพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกหรือเพิกถอนหรือแก้ไขมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุม ครั้งที่ ๘๑๑ – ๘๔/๒๕๖๙ เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๙ ในส่วนที่ข่มขู่ความผิดของผู้ฟ้องคดี โดยให้มีผลตั้งแต่วันออกคำสั่ง

๒. ให้ยกเลิกหรือเพิกถอนหรือแก้ไขคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยาง ที่ ๒๓๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ เรื่อง ไล่ออกจากราชการ โดยให้มีผลตั้งแต่วันออกคำสั่ง

๓. ให้ยกเลิกหรือเพิกถอนคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยาง ที่ ๔๐/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๐ เรื่อง ปลดออกจากราชการ โดยให้มีผลตั้งแต่วันออกคำสั่ง

๔. ให้ยกเลิกหรือเพิกถอนหรือแก้ไขมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุม ครั้งที่ ๕/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ โดยให้มีผลตั้งแต่วันออกคำสั่ง

๕. ให้ยกเลิกหรือเพิกถอนหรือแก้ไขมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุม ครั้งที่ ๙/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๐ โดยให้มีผลตั้งแต่วันออกคำสั่ง

๖. มีคำสั่งให้ทูลหรือชะลอหรือระงับการบังคับทางปกครองไว้ก่อน โดยอนุญาต ให้ผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการต่อไปในระหว่างพิจารณาคดีของศาลจนกว่าคดีจะถึงที่สุด

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๑ ไม่รับคำขอทุเลาการ บังคับตามคำสั่งทางปกครองผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า สืบเนื่องจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๒ (จังหวัดเพชรบุรี) และสถานีตำรวจนครบาลสารภาย ได้มีหนังสือส่งเรื่องกล่าวหาร้องเรียนนายสมชาย ทรั�ละเอียด นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสารภาย กรณีการเบิกจ่ายเงินโครงการก่อสร้างงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลสารภาย โดยยังไม่ได้ดำเนินการก่อสร้างมายังสำนักงาน พ.ป.ช. เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มอบหมายพนักงานไปต่อส่วนดำเนินการ



/ เตือน...

ใต้ส่วนข้อเท็จจริง ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบคำสั่งมอบหมายพนักงานใต้ส่วนโดยชอบแล้วและไม่คัดค้าน องค์คณะพนักงานใต้ส่วน เมื่อองค์คณะพนักงานใต้ส่วนได้ดำเนินการใต้ส่วนข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานแล้วจึงแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบ และได้ดำเนินการใต้ส่วนข้อเท็จจริง และพิเคราะห์ซึ่งน้ำหนักพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนการลังของกรรมการบริหารส่วนตำบลสามกระทาย อำเภอภูบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการตรวจรับการจ้าง โครงการขุดลอกคลองระบายน้ำสายเตาอิฐ หมู่ที่ ๒ และโครงการปรับปรุงถนนหินคลุกสายหนองโพธิ์ หมู่ที่ ๒ ได้ร่วมกับนายอรุณ หุ่นงาม และนายศิริพงษ์ เชื้อเมืองพาณ กรรมการตรวจรับการจ้าง จัดทำใบรับรองผลการตรวจงานจ้างว่า ผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานถูกต้องครบถ้วนตามแบบรูปและรายการลงรายละเอียดทุกประการแล้ว โดยที่ การก่อสร้างยังไม่แล้วเสร็จหรือยังไม่ได้ดำเนินการก่อสร้าง แต่มีการเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้รับจ้าง จึงได้เสนอสำนวนการใต้ส่วนข้อเท็จจริงต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อพิจารณา มีมติ ชี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๘๑๑ – ๘๕/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ มีมติ เป็นเอกฉันท์ ด้วยคะแนนเสียง ๙ เสียง เห็นชอบตามความเห็นขององค์คณะพนักงานใต้ส่วนว่า การกระทำการของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยลงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานรายงานเหตุ ต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามประกาศคณะกรรมการ พนักงานส่วนตำบลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๙ ข้อ ๓ วรรคสอง ข้อ ๖ วรรคสอง และข้อ ๑ วรรคสอง และมีมูลความผิดทางอาญา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๒ (๑) (๒) และฐานเป็นผู้สนับสนุนเจ้าพนักงานกระทำการ ความผิด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ ประกอบมาตรา ๘๖ มาตรา ๙๐ และมาตรา ๙๑ โดยให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัย และไปยัง อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับผู้ฟ้องคดี ตามฐานความผิดดังกล่าว ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙๒ และมาตรา ๙๗ แล้วแต่กรณี ต่อมาระบุ กรรมการ ป.ป.ช. ได้มีหนังสือแจ้งอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญา กับผู้ฟ้องคดี และมีหนังสือแจ้ง ผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี ดังนั้น การใต้ส่วนข้อเท็จจริง การซั่งน้ำหนักพยานหลักฐาน และคำวินิจฉัยมูลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงขอบด้วยกฎหมายแล้ว มีผลผูกพันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในกรณีพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติ และมีผล



/ผกพัน...

ผู้กพนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการวินิจฉัยอุทธรณ์ โดยไม่จำต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก และให้ถือรายงาน เอกสาร และความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัย ของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมาย หรือระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคล ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลหัวยาง ที่ ๒๓๗/๒๕๖๐ ลงโฆษณาให้ผู้ฟ้องคดี ออกจากราชการ และต่อมาได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลหัวยาง ที่ ๔๔๐/๒๕๖๐ ลดโทษ ผู้ฟ้องคดีจากไล่ออกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการตรวจรับการจ้างโครงการขุดลอกคลองระบายน้ำสายเตาอิฐ หมู่ที่ ๒ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลสามกระหาย ที่ ๓๘๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ และโครงการปรับปรุงถนนหินคลุกสายหนองโพธิ์ หมู่ที่ ๒ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลสามกระหาย ที่ ๓๘๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ โดยปรากฏว่าในวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ คณะกรรมการตรวจรับการจ้างซึ่งประกอบด้วยผู้ฟ้องคดี ประธานกรรมการตรวจรับการจ้าง นายอรุณ หุ่นงาม และนายศิริพงษ์ เชื้อเมืองพาน กรรมการตรวจรับการจ้าง ได้ร่วมกันจัดทำเอกสารใบรับรองผลการตรวจงานจ้าง ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ ของทั้งสองโครงการ เสนอต่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามกระหาย โดยรับรองว่า ผู้รับจ้าง ได้ส่งมอบงานถูกต้องครบถ้วนตามแบบรูปและรายการละเอียดทุกประการแล้ว เมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ และคณะกรรมการตรวจรับการจ้างได้พร้อมกันทำการตรวจรับเป็นที่ถูกต้อง ตามสัญญาแล้ว จึงสมควรจ่ายเงินค่าจ้างให้กับผู้รับจ้างต่อไป ซึ่งต่อมา มีการจัดทำฎีกาเบิกจ่ายเงิน และได้เบิกจ่ายเงินให้กับผู้รับจ้างแล้ว แต่ข้อเท็จจริงกลับปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๕ เจ้าหน้าที่ตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้เข้าสังเกตการณ์งานขุดลอกคลองระบายน้ำสายเตาอิฐ พบร่องรอยว่าผู้รับจ้างดำเนินการขุดลอกคลองไปแล้วประมาณ ๒๐๐ เมตร ยังไม่แล้วเสร็จ ตามสัญญา ส่วนงานโครงการปรับปรุงถนนหินคลุกสายหนองโพธิ์ พบร่องรอยว่า ยังไม่ได้ดำเนินการ ก่อสร้างแต่อย่างใด และผู้ฟ้องคดีให้การว่า ตนเองลายมือชื่อในใบรับรองผลการตรวจงานจ้าง ทั้งสองโครงการ โดยที่ตนไม่ได้ไปตรวจสอบผลการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างแต่อย่างใด ประกอบกับ นายศิริพงษ์ นายช่างโยธา ๑ กรรมการตรวจรับการจ้าง ได้ให้การว่า ตนเองลายมือชื่อในใบรับรอง ผลการตรวจงานจ้างของคณะกรรมการตรวจรับการจ้าง ฉบับลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ ทั้งสองฉบับโดยที่ตนไม่ได้ไปตรวจสอบผลการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างแต่อย่างใด อีกทั้ง ผู้ฟ้องคดี ยืนยันว่าเอกสารที่ส่งเพื่อทำเรื่องเบิกจ่ายเงินค่าจ้างทั้งสองโครงการนั้น ขาดรูปภาพประกอบ งานก่อนและหลังดำเนินงาน แต่ผู้ฟ้องคดีก็ยังลงลายมือชื่อในหนังสือ ที่ ปช ๗๔๗๐๓/- ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ ที่นายสุรฉัตร หอมสนิท ผู้ควบคุมงานรายงานต่อประธาน กรรมการตรวจรับการจ้าง และในใบรับรองผลการตรวจงานจ้างของคณะกรรมการตรวจการจ้าง ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ ทั้งที่งานยังไม่แล้วเสร็จตามสัญญา เป็นผลให้นายกองค์การบริหาร



/ส่วนตำบล...

ส่วนตำบลสามกระทย เบิกจ่ายเงินตามงบประมาณรายจ่ายให้แก่นายวินัย ให้ลั้น ผู้รับจ้าง เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลสามกระทยได้รับความเสียหาย การกระทำของผู้ฟ้องคดีกับพวก ในฐานะคณะกรรมการตรวจรับการจ้าง จึงเป็นการตรวจรับการจ้างโดยไม่ชอบด้วยข้อ ๖๕ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงตามฐานความผิดดังกล่าวข้างต้น การรับฟังพยานหลักฐานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อนำไปประกอบการพิจารณาขึ้นมูลความผิดทางอาญา และทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีนี้ ชอบด้วยกฎหมายแล้ว การที่ผู้ฟ้องคดีอาศัยเพียงเอกสารส่งมอบงานบันทึกของผู้ควบคุมงาน และการรับรองของนายสมชาย ทรั� lokale อี้ด นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามกระทย ที่ว่า ผู้รับจ้างได้ดำเนินงานเสร็จแล้ว มาเป็นเหตุยกเว้นให้ผู้ฟ้องคดีไม่ต้องปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าวหาได้ไม่ อีกทั้ง หากผู้ฟ้องคดีได้ลงพื้นที่ไปตรวจสอบสถานที่ตั้งของห้องสองโครงการก็จะพบว่าโครงการดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จหรือยังไม่ได้ดำเนินการตามสัญญาจ้าง โดยไม่จำเป็นต้องมีความรู้ในการตรวจสอบงานด้านการก่อสร้างแต่อย่างใด และตามรายงานการได้ส่วนข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้ให้เหตุผลไว้แต่เพียงว่า ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าเอกสารที่ส่งทำเบิกจ่ายเงินค่าจ้างห้องสองโครงการขาดเพียงรูปภาพประกอบงานก่อน และหลังดำเนินงาน โดยนายสุรัชต์แจ้งว่าจะนำมาประกอบให้ภายหลัง ผู้ฟ้องคดีจึงเกิดความเชื่อโดยสุจริตว่างานห้องสองโครงการนั้น ดำเนินการแล้วเสร็จจริง จากเอกสารและคำรับรองของนายสมชาย จึงได้ลงลายมือชื่อในบันทึกของนายสุรัชต์ และในปรับปรุงผลการตรวจงานจ้าง เพื่อให้การดำเนินการเบิกเงินตามภารกิจต้องครบถ้วน จึงไม่ใช่กรณีที่ผู้ฟ้องคดีกระทำการผิดเพรษอยู่ในที่บังคับหรือภายในใจต้องนาจซึ่งไม่อาจหลีกเลี่ยงหรือขัดขืนได้ ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า นายสมชาย นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามกระทย แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีลงนามและทำการออกเช็คจ่ายเงินให้แก่ผู้รับจ้าง นั้น หากผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วย ผู้ฟ้องคดีจะต้องทำบันทึกความเห็นແย়েງไว้ เพื่อให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามกระทยดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๘ วรรคท้าย และข้อ ๖๕ (๕) แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ดำเนินการดังกล่าวแต่อย่างใด และเห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดีจัดทำใบรับรองผลการตรวจงานจ้างของคณะกรรมการตรวจการจ้าง ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ ทั้งที่ผู้รับจ้างยังไม่ได้ดำเนินการโครงการดังกล่าวให้แล้วเสร็จตามใบสั่งจ้าง เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลสามกระทยจ่ายเงินเป็นค่าดำเนินการห้องสองโครงการรวมจำนวน ๗๕,๐๐๐ บาท ให้กับผู้รับจ้าง อันเป็นการก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการแล้ว และแม้ว่าต่อมาผู้รับจ้างจะได้ดำเนินการก่อสร้างโครงการดังกล่าวแล้วเสร็จ ก็เป็นภัยหลังจากที่องค์การบริหารส่วนตำบลสามกระทยได้จ่ายเงินให้แก่ผู้รับจ้างไปแล้ว จึงไม่ทำให้การกระทำของผู้ฟ้องคดีที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายกลับเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายขึ้นมาได้



/นอกจากนี้...

นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่า การใช้อำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นการใช้อำนาจโดยตรงตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๓๔ วรรคหนึ่ง (๒) หรือ (๔) คำฟ้องของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อยู่ในอำนาจของศาลปกครอง จึงมิอาจรับฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า สืบเนื่องจากสำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีหนังสือ ลับ ด่วน ที่ ปช ๐๐๑๔/๐๔๕๗ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ แจ้งให้นายกองค์การบริหาร ส่วนตำบลสามกระหายพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี แต่ขณะนั้นผู้ฟ้องคดีได้ย้ายไปสังกัด องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยาง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามกระหายจึงมีหนังสือ ลับ ที่ ปช ๗๔๗๐/๓ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๐ ส่งรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงพร้อม เอกสารประกอบของสำนักงาน ป.ป.ช. ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาในปัจจุบัน ของผู้ฟ้องคดีเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาสำนวนการไต่สวน ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แล้ว พิจารณาลงโทษทางวินัยปลดออกจากราชการ และรายงานผล การดำเนินการทางวินัยของผู้ฟ้องคดีไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อพิจารณาตามข้อ ๘๗ วรรคหนึ่ง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดประจำวบคีรีขั้นธ เรื่อง หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการสอบสวน และการลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณา การดำเนินการทางวินัยผู้ฟ้องคดี ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๐ โดยมีมติว่า ในกรณีดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติข่มความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดี ซึ่งในการพิจารณาโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีต้องถือตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับข้อ ๗๐ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดประจำวบคีรีขั้นธ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัยฯ กำหนดว่า พนักงานส่วนตำบลผู้ใด กระทำผิดวินัยอย่างแรง ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันสมควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษต่ำกว่าปลดออก แต่โดยที่หนังสือสำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ กำหนดให้การลงโทษข้าราชการผู้กระทำผิด ทางวินัยอย่างร้ายแรงทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ควรลงโทษเป็นไล่ออกจากราชการ แม้จะมีเหตุ อันควรประนีประนี้ได้ไม่เป็นเหตุให้ลดหย่อนโทษลงเป็นปลดออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีติดลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งองค์การบริหาร ส่วนตำบลห้วยยาง ที่ ๒๓๒/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ต่อมากลับฟ้องคดีได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๐ แล้วเห็นว่า การพิจารณาเรื่องที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ไต่สวน และวินิจฉัยเป็นที่ยุติแล้ว ศาลรัฐธรรมนูญเคยว่างแนวทางวินิจฉัย สรุปได้ว่า การที่คณะกรรมการ



/ป้องกัน ..

ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยได้ส่วนและวินิจฉัยว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐ
ผู้ใดทุจริตต่อหน้าที่ซึ่งเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง การวินิจฉัยข้อเท็จจริงและมติว่า
ผู้ถูกกล่าวหากระทำการความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ซึ่งต้องฟังเป็นที่ยุติ
องค์กรที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ไม่อาจก้าวล่วงไปพิจารณาในข้อเท็จจริงและฐานความผิด
ที่ซึ่งมูลไว้แล้ว คงทำได้เพียงพิจารณาการใช้ดุลพินิจเปลี่ยนแปลงโทษที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจ
แต่งตั้งถอนออกได้ออกคำสั่งลงโทษไปแล้วเท่านั้น และคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนได้เคย
ตอบเรื่องหารือข้อกฎหมาย ในกรณีศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยว่าองค์กรที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์
จะพิจารณาเปลี่ยนแปลงฐานความผิดที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
วินิจฉัยไม่ได้ พิจารณาได้เฉพาะระดับโทษเท่านั้น ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว
เห็นว่า ในกรณีดังกล่าวมีการก่อสร้างห้องส่องโครงการแล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาการจ้างงาน และรัฐ
มีได้เสียประโยชน์แต่อย่างใด การกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นเหตุให้ราชการเสียหายอย่างร้ายแรง
อีกทั้ง ผู้อุทธรณ์ได้ประพฤติปฏิบัติตนในฐานะข้าราชการที่ดี ไม่เคยมีความประพฤติด่างพร้อย
หรือเป็นที่เสื่อมเสียแก่หน่วยงานและไม่เคยได้รับโทษทางวินัยแต่อย่างใด เป็นเหตุอันควรลดหย่อนโทษ
ให้แก่ผู้อุทธรณ์ จึงเห็นควรลดโทษผู้อุทธรณ์จากໄล่ออกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการ
การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๐ พิจารณา
อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีและมีมติให้ลดโทษผู้ฟ้องคดีจากໄล่ออกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการ
จึงเป็นไปตามข้อ ๕ วรรคหนึ่ง และข้อ ๒๑ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล
จังหวัดประจำบคีรีขันธ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๙
ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยาง ที่ ๔๐/๒๕๖๐
ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๐ ลดโทษผู้ฟ้องคดีจากໄล่ออกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการ
ตามมติดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงถูกต้องเป็นธรรมและเหมาะสมแล้ว

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การดำเนินองเดียวกับคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า การที่
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยาง ที่ ๔๐/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม
๒๕๖๐ ลดโทษผู้ฟ้องคดีจากໄล่ออกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการ และคำวินิจฉัยอุทธรณ์
ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๐ ที่ให้ลดโทษ
ผู้ฟ้องคดีจากໄล่ออกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่
เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับการแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการตรวจสอบการจ้าง
โครงการปรับปรุงถนนหินคลุกสายหนองโพธิ์ และโครงการขุดลอกคลองระบายน้ำสายเตาอิฐ
ผู้ฟ้องคดีจึงมีหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการ



/ส่วนท้องถิ่น...

ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ การที่ผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อในเบร์รองผลการตรวจงานจ้าง และเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้รับจ้าง ทั้งที่ไม่มีการแนบรูปถ่ายก่อนและหลังการดำเนินงานตามระเบียบ เพียงแต่ได้รับคำยืนยันจากช่างผู้ควบคุมงาน นายสมชาย และนายสุรพล แสงกล้า ว่าผู้รับจ้าง ได้ส่งมอบงานถูกต้องครบถ้วนแล้วนั้น ถือไม่ได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้ตรวจสอบงานจนเห็นว่าผู้รับจ้าง ส่งมอบงานถูกต้องครบถ้วนเป็นไปตามแบบรูป รายการละเอียด และข้อกำหนดในสัญญาแล้ว และในการปฏิบัติหน้าที่กรรมการตรวจการจ้างนั้น ผู้ฟ้องคดีจะอ้างความเชื่อโดยสุจริตโดยไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ หาได้ไม่ จึงพึงยุติได้ว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้ตรวจสอบว่าผู้รับจ้างส่งมอบงานถูกต้องครบถ้วนเป็นไปตามแบบรูป รายการละเอียด และข้อกำหนดในสัญญาแล้วหรือไม่ นอกจากนี้ การที่นายสุรัชตรได้เสนอเอกสารการตรวจการจ้างโดยไม่มีการแนบรูปถ่ายก่อนและหลังการดำเนินงาน โดยอ้างว่าจะนำรูปถ่ายมาแนบให้ภายหลัง ซึ่งผู้ฟ้องคดีก็ไม่สามารถติดต่อนายสุรัชตรได้นั้น ย่อมเห็นได้ว่ามีข้อสงสัย หรือเหตุขัดข้องในการตรวจสอบรายงานการปฏิบัติงานของผู้รับจ้าง อีกทั้งผู้ฟ้องคดีก็ยอมรับว่า ข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นเหตุการณ์ที่ผิดปกติในการจ้าง ดังนั้น เมื่อมีข้อสงสัยการดำเนินการดังกล่าว ข้อ ๖๕ (๒) ของระเบียบเดียวกัน กำหนดให้คณะกรรมการตรวจรับการจ้างออกตรวจงานจ้าง ณ สถานที่ที่กำหนดไว้ในสัญญาหรือที่ตกลงให้ทำงานจ้าง แต่ผู้ฟ้องคดีก็มิได้ออกตรวจงานจ้าง ณ สถานที่ที่ตกลงให้ทำงานจ้าง แต่กลับตรวจรับงานจ้างทั้งสองโครงการไป และโดยที่ลักษณะของงานจ้างนั้นไม่อาจตรวจสอบได้จากรายงาน แม้จะปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ฟ้องคดีแจ้งให้คณะกรรมการตรวจรับการจ้างออกตรวจสอบงานที่จ้างทั้งสองโครงการ โดยกำหนดนัดในวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๓๔ แต่เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับรองผลการตรวจงานจ้างงานทั้งสองโครงการว่ามีการดำเนินการแล้วเสร็จจริง ทั้งที่ทั้งสองโครงการยังไม่แล้วเสร็จตามสัญญา แต่กลับมีการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างทั้งสองโครงการให้แก่ผู้รับจ้างแล้ว พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อให้ผู้รับจ้างได้ประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย และการที่ผู้ฟ้องคดี ตรวจรับงานจ้างโดยไม่ได้ตรวจสอบว่าผู้รับจ้างส่งมอบงานถูกต้องครบถ้วนเป็นไปตามแบบรูป รายการละเอียด และข้อกำหนดในสัญญาแล้วหรือไม่ เป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลสามกระทยต้องจ่ายเงินค่าจ้างแก่ผู้รับจ้าง ทั้งที่งานจ้างยังไม่แล้วเสร็จ อีกทั้งผู้ฟ้องคดีได้จัดทำเอกสารเบร์รองผลการตรวจงานจ้าง ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๓๔ รับรองว่าผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานถูกต้องครบถ้วนตามแบบรูป และรายการละเอียดทุกประการแล้วเมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๓๔ เสนอนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามกระทย ถือเป็นการรายงานเห็นต่อผู้บังคับบัญชา ทำให้องค์การบริหาร



/ส่วนตำบล...

ส่วนตำบลสามกระทยต้องจ่ายเงินค่าจ้างแก่ผู้รับจ้างทั้งที่งานจ้างยังไม่แล้วเสร็จ การกระทำของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวจึงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๓ วรรคสอง ข้อ ๖ วรรคสอง และข้อ ๑ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดประจำบคีรีขั้นธ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๔๕ ดังนั้น มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในประชุมครั้งที่ ๘๑ - ๘๕/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ที่ชี้มูลความผิดของผู้ฟ้องคดีว่ากระทำการความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจึงชอบด้วยกฎหมาย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งองค์กรบริหารส่วนตำบลห้วยยาง ที่ ๒๓๒/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ ลงโทษล่ายผู้ฟ้องคดีออกจากราชการในฐานความผิดตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง แก่ผู้ฟ้องคดี และต่อมากลับฟ้องคดีที่ ๓ ในประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๐ ได้พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีและมีมติให้ลดโทษผู้ฟ้องคดีจากไปล่าออกจากราชการเป็นผลของการกระทำการ และไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้แย้งกระบวนการในการวินิจฉัยอุทธรณ์ จึงเป็นการออกคำสั่งและมีมติที่เป็นไปตามข้อ ๗ วรรคหนึ่ง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดประจำบคีรีขั้นธ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๔๕ (กฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะผู้ฟ้องคดีกระทำการ) ที่ให้ประธานกรรมการบริหารส่วนตำบล สั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ตามความร้ายแรงแห่งกรณีได้ และข้อ ๙ วรรคหนึ่ง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดประจำบคีรีขั้นธ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๔๙ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งองค์กรบริหารส่วนตำบลห้วยยาง ที่ ๔๐/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๐ ลดโทษผู้ฟ้องคดีจากไปล่าออกจากราชการเป็นผลของการกระทำการ จึงเป็นการใช้อำนาจตามประกาศดังกล่าว ประกอบกับไม่ปรากฏข้อเท็จจริงอื่นใดที่แสดงให้เห็นได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ กระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว คำสั่งดังกล่าวจึงไม่เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่อย่างใด ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ตามที่ศาลปกครองชั้นต้นได้วินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในประชุมครั้งที่ ๘๑ - ๘๕/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ที่ชี้มูลความผิดทางวินัยผู้ฟ้องคดีนั้น ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วย



โดยเห็นว่า...

โดยเห็นว่า ตามการสอบสวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งปรากฏเป็นข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ขณะเกิดเหตุ ผู้ฟ้องคดีอยู่ในฐานะผู้ใต้บังคับบัญชาของนายสมชาย ทรั�ละเอียด ซึ่งมีตำแหน่งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถกระหาย และเป็นผู้สั่งการให้มีการจัดจ้างงานทั้งสองโครงการ ได้แก่ งานโครงการปรับปรุงถนนสายหินคลุกสายหนองโพธิ์ และโครงการชุดลอกคลองระบายน้ำสายเตาอิฐ โดยผู้ฟ้องคดีได้รับการแต่งตั้งเป็นประธานคณะกรรมการตรวจสอบการจ้างงานสองโครงการ ซึ่งแต่งตั้งโดยนายสมชาย นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถกระหาย ผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีได้ตั้งแต่ด้วยวาระต่อนายสมชายแล้วว่า ผู้ฟ้องคดีไม่มีความรู้ความสามารถ ในเรื่องงานก่อสร้าง และขณะนั้นงานในหน้าที่รับผิดชอบของผู้ฟ้องคดีมีมาก เช่น งานรับผิดชอบเรื่องการเงิน บัญชีรับจ่าย งานการจัดเก็บเงินค่าภาษีอากรท้องถิ่นต่างๆ ด้วย แต่นายสมชาย ไม่ได้มีคำสั่งเปลี่ยนแปลงอย่างใด กลับบอกให้ผู้ฟ้องคดีดูตามรายงานของนายสุรฉัตร หอมสนิท ซ่างผู้ควบคุมโครงการทั้งสองเพียงเท่านั้น ตามรายงานการสอบสวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปรากฏเป็นข้อเท็จจริงว่า นายสมชาย นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถกระหาย ได้รับการร้องเรียนจากชาวบ้านที่เดือดร้อนจากการใช้ถนนและใช้ประโยชน์จากคลองไม่สะอาด กังวลถึงความปลอดภัย ให้เป็นผู้ดำเนินโครงการพิพากษาทั้งสองโครงการ โดยจัดจ้างโครงการละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท และได้แต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีเป็นประธานกรรมการตรวจสอบการจ้างนายอรุณ หุ่นงาม และนายศิริพงษ์ เชื้อเมืองพาณ เป็นกรรมการตรวจสอบการจ้าง ทั้งยังได้แต่งตั้งให้นายสุรฉัตร เป็นผู้ควบคุมงาน ต่อมายินดีให้พูดขอร้องให้นายสมชาย ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของผู้ฟ้องคดี ช่วยจ่ายเงินค่าจ้างให้ก่อนเนื่องจากตนติดปัญหาเรื่องการเงิน และจะรับดำเนินงานทั้งสองโครงการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดจ้างงาน นายสมชาย จึงเรียกนายสุรฉัตรเพื่อแจ้งเรื่องดังกล่าวให้ทราบ และสั่งการให้นายสุรฉัตรทำเอกสารบันทึกรายงานทางช่างไว้ให้ก่อน ด้วยความที่เป็นผู้ใต้บังคับบัญชาของนายสมชาย นายสุรฉัตร เกิดความยำเกรง จึงได้ทำบันทึกการควบคุมการก่อสร้าง รายงานบันทึกประจำวัน รายงานผลการปฏิบัติงาน และลงนามไว้ ซึ่งบุคคลทั้งสามทราบดีอยู่แล้วว่างานยังไม่แล้วเสร็จ นายสมชาย ยังบอกกับนายสุรฉัตรอีกว่า หากคณะกรรมการตรวจสอบการจ้างไม่ยินยอม นายสมชายจะไปพูดคุยกับร้องกับกรรมการตรวจสอบการจ้างเอง ซึ่งข้อเท็จจริงนี้ เป็นการให้ถ้อยคำอย่างสอดคล้องต้องกัน ของบุคคลทั้งสามต่อองค์คณะพนักงานไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปรากฏตามหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ ของนายสมชาย นายสุรฉัตร และนายวินัย ต่อมานายสมชายได้ขอให้ผู้ฟ้องคดีลงนามตรวจสอบการจ้างในฐานะประธานกรรมการตรวจสอบการจ้างผู้ฟ้องคดีไม่ยินยอมเนื่องจากประสงค์จะแจ้งคณะกรรมการตรวจสอบการจ้างให้ทำการตรวจสอบการจ้างตามระเบียบว่าด้วยการพัสดุ จึงเกชีญหนังสือแจ้งให้ทำการตรวจสอบการจ้างในวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ ซึ่งทำให้นายสมชายเกิดความไม่พอใจผู้ฟ้องคดี ใช้เวลาข่มขู่บังคับ



/และยังมี...

และยังมีนายสุรพล แสงกล้า ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลสามกระหาย ผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีอีกคนหนึ่งที่แจ้งว่างานทั้งสองโครงการแล้วเสร็จจากการบอกกล่าว ของนายสมชายซึ่งมีที่พักอาศัยอยู่ในตำบลที่โครงการทั้งสองดำเนินการอยู่ ด้วยความเกรง อำนาจประกอบกับได้รับการยืนยันจากหัวหน้างานและผู้เกี่ยวข้องว่างานจ้างแล้วเสร็จ ผู้ฟ้องคดี จึงลงลายมือชื่อในเอกสารการตรวจรับมอบงานที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใช้เป็นเหตุชี้มูลความผิด ทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดี หากพิจารณาจากข้อเท็จจริงที่ปรากฏอย่างแจ้งชัดแล้ว ผู้ฟ้องคดีลงนามในเอกสารนี้จากการใช้อำนาจในการปั่นชี้คุกคามบังคับ และปกปิดข้อความจริง ที่ไม่ได้บอกให้แจ้งของนายสมชายและนายสุรัณตร ทำให้ผู้ฟ้องคดีมีความเชื่อว่างานทั้งสองโครงการ แล้วเสร็จ เมื่อเป็นดังนี้ ความผิดที่ผู้ฟ้องคดีควรจะได้รับคงเป็นโทษทางวินัยเพียงสถานเบา มิใช่ความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่อย่างใด นอกจากนี้ ตามรายละเอียดการตีส่วนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่มีข้อมูลหรือหลักฐานอื่นใดที่บ่งชี้อย่างแจ้งชัดว่า ผู้ฟ้องคดีมีส่วนร่วมรู้เห็นในขั้นตอนหรือกระบวนการที่ถูกชี้มูลว่าเป็นความผิด หรือสนับสนุน ในการกระทำความผิด และได้ไปซึ่งผลประโยชน์อื่นใดหรือยินยอมให้ผู้อื่นได้รับผลประโยชน์ไป โดยมิชอบ อันจะทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สามารถชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีตามกฎหมายได้ หากแต่เพียง พิจารณาว่าผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อในเอกสารการตรวจรับงานที่เป็นส่วนหนึ่งในการขอเบิกจ่าย ค่าจ้างตามขั้นตอนของทางหน่วยงานราชการ โดยที่มิได้ออกตรวจรับงานจริงว่างานทั้งสองโครงการ แล้วเสร็จหรือไม่ แต่ผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อ เพราะถูกบังคับหลอกลวงว่ามีการดำเนินงาน ทั้งสองโครงการแล้วเสร็จเท่านั้น จึงไม่อาจชี้ได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้จงใจหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยทุจริตหรือมีส่วนร่วมในการกระทำหรือสนับสนุนการกระทำอันเป็นเหตุให้รัฐเสียหาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงยังไม่อาจชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีได้ และตามที่ ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีมิอาจยกเหตุการถูกปั่นชี้คุกคามจากนายสมชาย เพื่อไม่เป็นปฏิบัติ ตามขั้นตอนระเบียบกฎหมายได้ และเห็นว่าการที่ผู้ฟ้องคดีตรวจรับงานจ้างโดยไม่ได้ตรวจสอบก่อน เป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุ ของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลสามกระหาย ต้องจ่ายเงินแก่ผู้รับจ้างทั้งที่ผู้รับจ้างยังไม่มีสิทธิได้รับเงินค่าจ้าง และแม้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้มีเจตนาทุจริต เพื่อตนเองและมีเจตนาที่แท้จริงจะออกไปตรวจงานจ้าง ณ สถานที่จริง ก็เป็นการทำเนินการภายหลัง จากที่ผู้ฟ้องคดีได้ลงนามรับมอบงานจ้างแล้ว แม้ข้อเท็จจริงจะปรากฏว่างานที่จ้างทั้งสองโครงการแล้วเสร็จตามสัญญาไว้ตาม แต่การกระทำความผิดนั้นสำเร็จไปแล้ว จึงไม่อาจลบล้างความเสียหายได้ นั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า จากข้อเท็จจริงตามการสอบสวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นที่ทราบจั่งแล้ว ตามการให้ถ้อยคำที่สอดคล้องต้องกันของนายสมชาย นายสุรัณตร และนายวินัย ดังที่กล่าวไว้ข้างต้น และปรากฏว่ามีการนำเอกสารสั่งมอบงานทั้งสองโครงการมาให้ผู้ฟ้องคดีในวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๔๔



/ เมื่อผู้ฟ้องคดี...

เมื่อผู้ฟ้องคดีพิจารณาเอกสารหลักฐานแล้ว จึงเกษยนหนังสือให้ออกตรวจงานในวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นไปตามข้อปฏิบัติของระเบียบว่าด้วยการพัสดุ และการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติของทางราชการ แต่นายสมชาย ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาได้มีคำสั่งสำหรับพร้อมกับแสดงเหตุผลในการเร่งรัดการปฏิบัติหน้าที่ โดยใช้ข้อความเท็จต่างๆ หลอกลวงผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้ฟ้องคดีไม่อาจทราบข้อเท็จจริงในขณะนั้น จนมีการกระทบกระเที่ยงซึ่งกันและกัน ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้ทำการมาบันดาลตัวเองให้เข้าสู่สถานะของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขั้นอุทธรณ์คำสั่ง ชั้นศาลปกครองชั้นต้น และขั้นอุทธรณ์นี้ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า หากผู้ฟ้องคดีไม่กระทำการตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาในขณะนั้น อาจจะมีความผิดฐานขัดขืนคำสั่ง ซึ่งผู้ฟ้องคดีไม่อาจทราบข้อเท็จจริงได้ในขณะนั้น ประกอบกับผู้บังคับบัญชาให้การรับรองว่า งานทั้งสองโครงการได้ดำเนินการแล้วเสร็จ และมีเหตุอันจำเป็นที่จะต้องจ่ายเงินให้กับผู้รับจ้าง เพราะนายสมชายต้องเดินทางไปราชการที่แห่งอื่น เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีจำต้องลงนาม ในเอกสารการตรวจสอบในวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ แม้พบภายหลังว่างานทั้งสองโครงการ ไม่แล้วเสร็จจากการตรวจสอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ข้อเท็จจริงจึงเห็นได้ว่า แม้ผู้ฟ้องคดีจะลงลายมือชื่อร่วมตรวจสอบงานจ้าง เป็นเหตุให้ผู้รับจ้างได้รับเงินค่าจ้างไปก่อนที่งานจะแล้วเสร็จจริง แต่ความผิดดังกล่าวไม่อาจถือได้ว่าเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง เนื่องจากมีเหตุและปัจจัยที่ผู้ฟ้องคดีจำต้องปฏิบัติ และแม้จะถือว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดสำคัญไปแล้ว และไม่อาจลบล้างความเสียหายได้ก็ตาม แต่ผู้ฟ้องคดียังเห็นว่าพฤติกรรมและการกระทำของผู้ฟ้องคดียังไม่ถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาอนุมัติข้ออุทธรณ์นี้ให้เป็นคุณต่อผู้ฟ้องคดีด้วย จากข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายดังกล่าว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ วินิจฉัยชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีว่ามีความผิดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความสงบเรียบร้อย พนักงานส่วนตำบล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๕ ข้อ ๓ วรรคสอง ข้อ ๖ วรรคสอง และข้อ ๑๗ วรรคสอง จึงไม่ยุติธรรมต่อผู้ฟ้องคดี เป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ใช้ข้อเท็จจริงตามการวินิจฉัยดังกล่าวและออกคำสั่งลงโทษผู้ฟ้องคดี โดยคลาดเคลื่อนหันในข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับโทษอันเป็นผลร้ายเกินกว่าเหตุพอดีกับความผิด ได้รับผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตเป็นอย่างมาก ผู้ฟ้องคดีรับราชการ ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ตลอดมาจนถูกปลดออกจากราชการตัวยึดภาระนิจฉัยและคำสั่งดังกล่าว

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้เพิกถอนหรือแก้ไขมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามคำขอท้ายคำฟ้องของผู้ฟ้องคดี



/ຜ້າກພ້ອງຄດີທີ່ ១...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แก้อุทธรณ์ว่า ขอถือเอกสารคำให้การ ฉบับลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๑ และคำให้การเพิ่มเติม ฉบับลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๒ เป็นส่วนหนึ่งของคำแก้อุทธรณ์ และขอแก้อุทธรณ์เพิ่มเติมว่า ๑. ตามที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่มีส่วนร่วมรู้เท็จ ในขั้นตอนหรือกระบวนการที่ถูกข่มขู่ความผิด หรือสนับสนุนในการกระทำการความผิด และได้ไปชี้แจงแต่ว่าผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อในเอกสารการตรวจรับงานจ้างโดยมิได้ออกตรวจรับงานจริง หรือไม่เท่านั้น พฤติกรรมดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีไม่ได้เป็นการกระทำการความผิดวินัยอย่างร้ายแรง นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองขึ้นต้นที่วินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดี เมื่อครั้งดำเนินการตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมาย จำเป็นต้องมีการตรวจสอบและประเมินคุณภาพของผู้รับจ้าง ให้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการตรวจรับการจ้าง โครงการปรับปรุงถนนที่นิคมอุตสาหกรรมโพธิ์ หมู่ที่ ๒ ตามคำสั่งองค์กรบริหารส่วนตำบลสามกระทาย ที่ ๓๘๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ และโครงการขุดลอกคลองระบายน้ำสายเตาอิฐ หมู่ที่ ๒ ตามคำสั่ง องค์กรบริหารส่วนตำบลสามกระทาย ที่ ๓๘๘/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดี จึงมีหน้าที่ตามข้อ ๖๕ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหาร ราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีกับพวกในฐานะ คณะกรรมการตรวจรับการจ้างได้ร่วมกันจัดทำเอกสารใบรับรองผลการตรวจการจ้างดังกล่าว โดยมีความเห็น สมควรจ่ายเงินค่าจ้างให้กับผู้รับจ้าง เสนอต่อนายกองค์กรบริหารส่วนตำบลสามกระทาย ทั้งที่ไม่มีการแนบรูปถ่ายในการทำงานก่อนและหลังการดำเนินงานตามระเบียบ และงานยังไม่ แล้วเสร็จตามสัญญา เป็นเหตุให้นายกองค์กรบริหารส่วนตำบลสามกระทายเบิกจ่ายเงินให้แก่ นายวินัย ไหลัน ผู้รับจ้าง ข้อเท็จจริงยังปรากฏอีกว่า เมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๕ เจ้าหน้าที่ ตรวจสอบของสำนักงานการตรวจสอบแผ่นดินได้เข้าสังเกตภารณฑ์ดูลอกคลองระบายน้ำสายเตาอิฐ หมู่ที่ ๒ ตำบลสามกระทาย พบร่องรอยระหว่างดำเนินการก่อสร้างซึ่งยังไม่แล้วเสร็จตามสัญญา โดยผู้รับจ้างดำเนินการขุดลอกคลองไปแล้วเพียงประมาณ ๒๐๐ เมตร ส่วนงานโครงการปรับปรุงถนนที่นิคมอุตสาหกรรมโพธิ์ หมู่ที่ ๒ ตำบลสามกระทาย พบร่องรอยไม่ได้ดำเนินการก่อสร้างแต่อย่างใด จึงต้องถือว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ตรวจสอบงานจ้างให้ถูกต้องครบถ้วนตามแบบรูป รายการละเอียด และข้อกำหนดในสัญญาตามหน้าที่ ทำให้องค์กรบริหารส่วนตำบลสามกระทายต้องจ่ายเงินให้แก่ ผู้รับจ้างทั้งสองโครงการทั้งที่งานจ้างยังไม่แล้วเสร็จ เมื่อผู้ฟ้องคดีดำเนินการก่อสร้างแต่อย่างใด ย่อมต้องมีความรู้ความเขี่ยวชาญเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบด้านการเงิน การบัญชี และพัสดุ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม การที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่าได้รับคำยืนยันจากนายสุรัณต์ หอมสนิท



/ผู้ควบคุมงาน...

ผู้ควบคุมงาน และนายสมชาย ทรั�ลະເວີຍດ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามกระทย และເຂົ້າ
คำກລ່າວອ້າງນັ້ນ ຈຶ່ງໄມ້ສາມາຄນຳນາກລ່າວອ້າງເປັນຂໍອຍເວັນກາໄມ່ປະຕິບັດຕາມຫນ້າທີ່ໄດ້ ແລະທີ່
ຜູ້ພ່ອງຄົດກລ່າວອ້າງວ່າ ຜູ້ພ່ອງຄົດໄມ່ມີຄວາມຮູ້ດ້ານກອ່ສ້າງນັ້ນ ເຫັນວ່າ ການຕຽບງານຈຳກ
ໂດຍໄມ່ໄດ້ຕຽບສອບງານໄມ້ໃຊ້ກຣົນທີ່ຕ້ອງອາສີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດດ້ານກອ່ສ້າງ ແຕ່ເກີດຈາກ
ການທີ່ຜູ້ພ່ອງຄົດໄມ່ປະຕິບັດຕາມຮະບັບກະທຽມທາດໄທຢ່າງດ້ວຍການພັດທຸນຂອງໜ່າຍການບົນກາ
ສ່ວນທົ່ວກົດນັ້ນ ພ.ສ. ๒๕๓๕ ຂົ້ວ ๖๕ ແລະທີ່ແກ່ໄຂເພີ່ມເຕີມ ດັ່ງນັ້ນ ພັດທິກຣົນດັ່ງກລ່າວຂອງຜູ້ພ່ອງຄົດ
ຈຶ່ງເປັນຄວາມຜິດວິນຍ້ອຍຢ່າງຮ້າຍແຮງສູນປະຕິຫຼືລະເວັນກາປະຕິຫນ້າທີ່ໄດ້ມີຂອບເພື່ອໃຫຕນເອງ
ຫຼືຜູ້ອື່ນໄດ້ປະໂຍ່ນທີ່ມີຄວາມໄດ້ ເປັນການທຸຈົກຕ່ອ້ານ້າທີ່ຮາຊກ ສູນປະຕິຫນ້າທີ່ຮາຊກ
ໂດຍຈຶ່ງໄລໄມ່ປະຕິບັດຕາມກຸ່ມາຍ ຮະເບີບຂອງທາງຮາຊການ ມຕືຄະນະຮູ້ມູນຕີ ຫຼືອັນໂຍບາຍ
ຂອງຮູ້ບາລ ວັນເປັນເຫຼຸດໃຫ້ເສີ່ຫາຍແກ່ຮາຊກອຢ່າງຮ້າຍແຮງ ແລະສູນຮາຍຈານທີ່ຈ່າຍຜູ້ບັນກັບບັນຫາ
ວັນເປັນເຫຼຸດໃຫ້ເສີ່ຫາຍແກ່ຮາຊກອຢ່າງຮ້າຍແຮງ ຕາມປະກາສຄະນະກ່ຽວກົດພັນກັງການສ່ວນຕຳບລ
ຈັກຫວັດປະຈຸບປະກິດ ເຮືອງ ພັດທິກຣົນທີ່ແລະເຈື່ອນໄຂໃນການສອບສູນ ກາລົງໄທທາງວິນຍ ການໃຫ້ອອກ
ຈາກຮາຊການ ກາຮອທຣົນ ແລະກາຮ້ອງທຸກໆ ລົງວັນທີ ๓ ມັງກອນ ๒๕๔๕ ຂົ້ວ ๓ ວຽກຄສອງ
ຂົ້ວ ៦ ວຽກຄສອງ ແລະຂົ້ວ ១១ ວຽກຄສອງ ຕາມທີ່ຜູ້ຄົກພ່ອງຄົດທີ່ ១ ມີມີຫຼືໝຸລ ອີກທັ່ງໃນເຮືອງເດີຍກັນນີ້
ອໍາຍກາຮູ້ສຸດໄດ້ຢືນພ່ອງຜູ້ພ່ອງຄົດເປັນຈຳເລີຍທີ່ ៣ ຕ່ອສາລາອາຫຼາກຕີຖຸຈົກຕະປະກົດແລະປະກົດມີຂອບການ ຄ
ເປັນຄົດໝາຍເລີຍດຳທີ່ ອາ ២២/២៥៦២ ຄົດໝາຍເລີຍແຕງທີ່ ອາ ២៣/២៥៦៣ ໂດຍມີວັນທີ
២ ມີຄຸນຍານ ២៥៦៣ ສາລັບພັກຫາວ່າ ຈຳເລີຍທີ່ ៣ ມີຄວາມຜິດຕາມປະມາລກຸ່ມາຍອາຫຼາ
ມາຕຣາ ១៥ (ເດີມ) ມາຕຣາ ១៦២ (១) (៥) (ເດີມ) ໃຫ້ຮອກກຳນົດໄທຈຳເລີຍທີ່ ៣ ມີກຳນົດ ១ ປີ
ດັ່ງນັ້ນ ຄຳສັ່ງຂອງຜູ້ຄົກພ່ອງຄົດທີ່ ២ ຕາມຄຳສັ່ງອົງການບົນກາສ່ວນຕຳບລຫວຍຍາງ ທີ່ ៤៤០/២៥៦០
ລົງວັນທີ ១០ ຕຸລາຄມ ២៥៦០ ແລະມີຫຼືຂອງຜູ້ຄົກພ່ອງຄົດທີ່ ៣ ໃນການປະຈຸບປະກິດ ທີ່ ៥/២៥៦០ ເມື່ອວັນທີ
១៩ ກັນຍາຍານ ២៥៦០ ຈຶ່ງຂອບດ້ວຍກຸ່ມາຍແລ້ວ ຂ້ອອ້າງຂອງຜູ້ພ່ອງຄົດທີ່ຂຶ້ນນີ້ຈຶ່ງໄມ່ອ່າຈັບປັບໄດ້

๒. ตามที่ผู้ฟ้องคดีได้กล่าวว่าอ้างในคำอุทธรณ์ว่า การที่ผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อตรวจรับงานจ้างก่อนที่งานจะแล้วเสร็จ เนื่องจากถูกนายสมชาย นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามกระหาย ใช้อำนาจปั่นปุ่นความนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นที่วินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ในการตรวจสอบการจ้างจึงต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดประจำศรีขันธ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๔๕ ข้อ ๓ ที่กำหนดว่า พนักงานส่วนตำบลต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม และห้ามมิให้อศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม หากประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น อีกทั้งหากผู้ฟ้องคดีอ้างว่า นายสมชาย นายกองค์การบริหาร

/ส่วนตำบล...



ส่วนตำบลสามกระทย แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีลงนามและทำการออกเช็คจ่ายเงินให้แก่ผู้รับจ้าง นั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วย ผู้ฟ้องคดีจะต้องทำบันทึกความเห็นແยังไว เพื่อให้นายสมชาย นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามกระทย สั่งการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย การพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๙ วรคท้าย ซึ่งกำหนดว่า “กรรมการของคณะได้ไม่เห็นด้วยกับมติของคณะกรรมการให้ทำบันทึกความเห็นແยังไว้ด้วย” และข้อ ๖๕ (๕) กำหนดว่า “ในกรณีที่กรรมการตรวจการจ้างบางคนไม่ยอมรับงาน โดยทำความเห็นແยังไว้ให้เสนอหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อพิจารณาสั่งการ...” แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ดำเนินการดังกล่าวแต่อย่างใด ดังนี้ การที่ผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อในหนังสือที่นายสุรัชต์ หอมสนิท นำเรียนประisanกรรมการ ตรวจรับการจ้าง ที่ ปช ๗๔๗๐๓/- ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๕ และในใบรับรองผล การตรวจงานจ้างของคณะกรรมการตรวจรับการจ้างทั้งสองโครงการดังกล่าว โดยที่ตนไม่ได้ไปตรวจสอบผลการปฏิบัติงานของผู้รับจ้าง นั้น ย่อมเป็นการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบ ของทางราชการ ซึ่งการกระทำดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีก็ไม่ได้ปรากฏว่ากระทำไปเพื่อยุ่นบังคับ หรืออยู่ภายใต้อำนาจซึ่งไม่อาจหลีกเลี่ยงหรือขัดขืนได้แต่อย่างใด ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจอ้างว่า การที่ผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อตรวจรับงานจ้างก่อนที่งานจะแล้วเสร็จ เนื่องจากถูกนายสมชาย ใช้อำนาจข่มขู่คุกคามได้ ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองขึ้นต้น

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แก้อุทธรณ์ว่า แม้ผู้ฟ้องคดีจะอ้างว่าตนนั้นถูกข่มขู่คุกคาม ถูกปิดข้อความจริง และไม่มีข้อมูลหรือหลักฐานใดที่บ่งชี้อย่างชัดแจ้งว่าผู้ฟ้องคดีมีส่วนร่วมรู้เห็น ในขั้นตอนหรือกระบวนการที่ถูกชี้มูลว่าเป็นความผิดหรือสนับสนุนในการกระทำความผิดและได้ไป ซึ่งผลประโยชน์อื่นใดหรือยินยอมให้ผู้อื่นได้รับผลประโยชน์ไปโดยมิชอบ แต่เมื่อผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ ในการตรวจการจ้างซึ่งจำต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม ตามข้อ ๓ ประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดประจำวาระครึ่งปีที่ ๓ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๕ ข้อ ๓ วรคหนึ่ง ที่กำหนดว่า พนักงานส่วนตำบลต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการ ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม และวรรณสูง ที่กำหนดว่า ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่น อาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตน ไม่ว่าจะเป็นโดยทางตรงหรือทางอ้อมหากประโยชน์ให้แก่ตนเอง หรือผู้อื่น ผู้ฟ้องคดีจึงมิอาจหยิบยกข้ออ้างดังกล่าวเพื่อไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนระเบียบกฎหมายได้ และการที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ดำเนินการตรวสอบว่าผู้รับจ้างส่งมอบงานถูกต้องครบถ้วนตามแบบรูป รายละเอียด และข้อกำหนดในสัญญาหรือไม่ เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลสามกระทย ซึ่งเป็นหน่วยงานราชการต้องจ่ายเงินแก่ผู้รับจ้าง ทั้งที่ผู้รับจ้างยังไม่มีสิทธิได้รับเงินค่าจ้าง ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหายโดยต้องจ่ายเงินไปก่อน ทั้งที่งานยังไม่แล้วเสร็จ ประกอบกับ



/การจ่ายเงิน...

การจ่ายเงินค่าจ้างไปก่อนนั้นก็เป็นการสุ่มเสี่ยงที่ผู้รับจ้างจะทิ้งงานได้และถึงแม้ว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้มีเจตนาทุจริตเพื่อตนเอง แต่การที่ผู้รับจ้างได้รับเงินไปก่อนทั้งที่ยังไม่มีสิทธิที่จะได้รับ เป็นการกระทำที่เป็นการแสวงประโยชน์แก่ผู้อื่นโดยมิชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นการทุจริต และที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าได้เกี้ยวนหนังสือนัดหมายให้คณะกรรมการตรวจสอบการจ้างออกตรวจสอบงานจ้างทั้งสองโครงการ ในวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ นั้น ย่อมเห็นได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้ทำหนังสือรับรองการส่งมอบงานของผู้รับจ้างว่าถูกต้องและครบถ้วน ตั้งแต่วันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ แม้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้มีเจตนาทุจริต เพื่อตนเอง และมีเจตนาที่แท้จริงจะออกใบตรวจงานจ้าง ณ สถานที่จริง ก็เป็นการดำเนินการภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีได้ลงนามรับมอบงานจ้างแล้วและแม้ข้อเท็จจริงจะปรากฏว่างานทั้งสองโครงการแล้วเสร็จตามสัญญาด้วย แต่การกระทำการความผิดนั้นสำเร็จไปแล้ว จึงไม่อาจลบล้าง ความเสียหายที่ทางราชการต้องจ่ายเงินไปก่อนโดยที่งานยังไม่แล้วเสร็จ ดังนั้น พฤติกรรม และการกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการกระทำการความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๘๑ - ๘๕/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ส่งผลให้การวินิจฉัย และออกคำสั่งลงโทษของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ชอบด้วยกฎหมาย และเป็นไปตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นทุกประการ

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แก้อุทธรณ์ว่า ขอถือเอาคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม รวมทั้งพยานหลักฐานที่ได้อ้างแนบพร้อมคำให้การและคำให้การเพิ่มเติมดังกล่าว เป็นส่วนหนึ่งของคำแก้อุทธรณ์ และเห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นที่พิพากษายกฟ้องของผู้ฟ้องคดี โดยวินิจฉัยว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้วินิจฉัยอุทธรณ์ในกรณีที่มีการชี้ゞลความผิดตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยพิจารณาจากสำนวนการได้ส่วนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีประกอบกันแล้วเห็นว่า แม้การกระทำการของผู้ฟ้องคดีจะเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่การกระทำการของผู้ฟ้องคดีไม่เป็นเหตุให้ราชการเสียหายอย่างร้ายแรง อีกทั้งผู้ฟ้องคดีได้ประพฤติปฏิบัติตนในฐานะข้าราชการที่ดี ไม่เคยมีความประพฤติด่างพร้อย หรือเป็นที่เสื่อมเสียแก่หน่วยงานและไม่เคยได้รับโทษทางวินัยแต่อย่างใด เป็นเหตุอันควรลดหย่อนโทษให้แก่ผู้ฟ้องคดีได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีมติในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๐ ลดโทษผู้ฟ้องคดีจากໄล่ออกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการ ทั้งนี้ ตามข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง ก. (๖) และ (๙) ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นคุณแก่ผู้ฟ้องคดีแล้ว ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลหัวย่าง ที่ ๒๓๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ ปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

/คดีนี้ ..



คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแกล้ง เป็นหนังสือและไม่แจ้งความประสงค์ให้ศาลมีจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุป ข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยว่าจะประกอบคำแกล้งการณ์เป็นหนังสือ ของตุลาการผู้แกล้งคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจสอบพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ และพยานหลักฐานอื่น จากการตรวจสอบหาข้อเท็จจริงของศาลแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ขณะผู้ฟ้องคดีดำเนินการแห่งหัวหน้าส่วนราชการลัง ระดับ ๖ สังกัดองค์กรบริหารส่วนตำบลสามกระทย นายกองค์กรบริหารส่วนตำบลสามกระทย (นายสมชาย ทรัพย์ลักษณ์) มีคำสั่งองค์กรบริหารส่วนตำบลสามกระทย ที่ ๓๘๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ และคำสั่งองค์กรบริหารส่วนตำบลสามกระทย ที่ ๓๘๘/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นประธานกรรมการตรวจรับการจ้างโครงการปรับปรุงถนนหินคลุกสายหนองโพธิ์ หมู่ที่ ๒ และโครงการขุดลอกคลองระบายน้ำสายเตาอิฐ หมู่ที่ ๒ ตำบลสามกระทย อำเภอภูบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามลำดับ นายกองค์กรบริหารส่วนตำบลสามกระทยมีคำสั่งอนุมัติเมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ ให้จ้างนายวินัย ไหหลัน ทำงานทั้งสองโครงการดังกล่าวโดยวิธีตกลงราคา และจัดทำใบสั่งจ้าง เลขที่ ๒๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ กำหนดให้ผู้รับจ้างทำงานโครงการขุดลอกคลองระบายน้ำสายเตาอิฐ หมู่ที่ ๒ ขนาดปากคลองกว้าง ๒ เมตร ยาว ๑,๑๒๕ เมตร ลึกเฉลี่ย ๑.๘ เมตร หรือมีปริมาณดินขุดไม่น้อยกว่า ๒๒,๘๘๘ เมตร ให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๕ และจัดทำใบสั่งจ้าง เลขที่ ๒๘/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ กำหนดให้ผู้รับจ้างทำงานโครงการปรับปรุงถนนหินคลุกสายหนองโพธิ์ หมู่ที่ ๒ โดยทำการลงหินคลุกพร้อมปรับเกลี่ย ขนาดผิวน้ำจราจรกว้าง ๕ เมตร ยาว ๔๕๐ เมตร ใช้หินคลุกปริมาณไม่น้อยกว่า ๒๗๐ ลูกบาศก์เมตร ให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๕ ต่อมา ผู้รับจ้างมีหนังสือลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ ส่งมอบงานจ้างทั้งสองโครงการ โดยแยกโครงการละฉบับ นายสุรฉัตร หอมสนิท ผู้ควบคุมงานทั้งสองโครงการ ได้มีหนังสือ ที่ ปช ๗๘๗๐๓/- ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ รายงานผลการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างต่อประธานกรรมการตรวจการจ้าง พร้อมแนบรายงานบันทึกประจำวัน ที่ระบุว่า วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๔ ผู้รับจ้างทำงานขุดลอกพร้อมปรับแต่งคันคลอง และวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๔ ผู้รับจ้าง ทำงานลงหินคลุกพร้อมปรับเกลี่ยเรียบ โดยแยกโครงการละฉบับ ซึ่งผู้ฟ้องคดีกับพวกร่วม ๓ คน ในฐานะคณะกรรมการตรวจรับการจ้างได้ลงลายมือชื่อรับทราบผลการปฏิบัติงานทั้งสองโครงการ ที่ผู้ควบคุมงานเสนอตั้งแต่ก่อน และได้จัดทำใบรับรองผลการตรวจงานจ้างของคณะกรรมการตรวจการจ้าง ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ เสนอนายกองค์กรบริหารส่วนตำบลสามกระทย โดยรับรองว่า



/ผู้รับจ้าง...

ผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานถูกต้องครบถ้วนตามแบบรูปและรายละเอียดทุกประการแล้วเมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ และคณะกรรมการได้พิริมกันทำการตรวจรับเป็นที่ถูกต้องตามสัญญาแล้ว จึงสมควรจ่ายเงินค่าจ้างจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้รับจ้าง โดยแยกโครงการละฉบับ และในวันเดียวกันนั้นได้มีการดำเนินการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างโครงการชุดลอกคลองระบายน้ำสายเตาอิฐ ตามภาระที่คลังรับ ๑๗๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวนเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท และค่าจ้างโครงการปรับปรุงถนนหินคลุกสายหนองโพธิ์ ตามภาระที่คลังรับ ๑๗๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวนเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลสามกระทาย สั่งจ่ายเช็คธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เลขที่ ๐๔๘๐๐๗๑ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวนเงิน ๑๙๕,๐๐๐ บาท (หักภาษี ณ ที่จ่าย ๒,๐๐๐ บาท) ให้กับนายวินัย ผู้รับจ้างทั้งสองโครงการ ต่อมา เมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๕ เจ้าหน้าที่ตรวจสอบของสำนักงาน การตรวจเงินแผ่นดินได้เข้าสังเกตการณ์งานโครงการชุดลอกคลองระบายน้ำสายเตาอิฐ พบร่วมกับ ผู้รับจ้างดำเนินการชุดลอกคลองไปแล้วประมาณ ๒๐๐ เมตร ส่วนงานโครงการปรับปรุงถนนหินคลุกสายหนองโพธิ์ พบร่วมกับเจ้าหน้าที่ตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๕ ได้ลงพื้นที่ สังเกตการณ์งานทั้งสองโครงการดังกล่าวอีกครั้ง ผลปรากฏว่า ผู้รับจ้างได้ทำการชุดลอกคลองระบายน้ำสายเตาอิฐไปแล้วประมาณ ๑,๕๐๐ เมตร และได้ลงหินคลุกถนนสายหนองโพธิ์ เป็นระยะทางยาวประมาณ ๔๕๐ เมตร กว้างเฉลี่ยประมาณ ๕ เมตร หลังจากนั้น สำนักงาน การตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๒ (จังหวัดเพชรบุรี) มีหนังสือ ลับมาก ด่วนมาก ที่ ตพ ๐๐๔๑ พบ/๓๒๓ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕ และสถานีตำรวจนครบาลสามกระทายมีหนังสือ ลับ ที่ ตช ๐๐๒๒.๕ (๑๙)/๑ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๕ ส่งเรื่องร้องเรียนกล่าวหานายสมชาย ทรั�ละเอียด นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามกระทายกับพวกซึ่งรวมถึงผู้ฟ้องคดี เกี่ยวกับกรณี การเบิกจ่ายเงินค่าจ้างทั้งสองโครงการดังกล่าวให้แก่ผู้รับจ้างทั้งที่งานจ้างยังไม่แล้วเสร็จตามสัญญา มากยังสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งมอบหมาย พนักงานไต่สวนให้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้รับทราบคำสั่งและ ข้อกล่าวหาแล้วกับได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาแล้ว เมื่องค์คณะพนักงานไต่สวนได้ดำเนินการรวบรวม พยานหลักฐานทั้งหมดแล้วได้เสนอความเห็นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า คณะกรรมการตรวจรับการจ้าง ซึ่งมีผู้ฟ้องคดีเป็นประธานกรรมการตรวจรับการจ้าง ได้ร่วมกันจัดทำใบบอร์ดผลการตรวจงานจ้าง ของคณะกรรมการตรวจราชการจ้าง ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ ทั้งสองโครงการ ทั้งที่ผู้รับจ้าง ยังทำงานจ้างทั้งสองโครงการไม่แล้วเสร็จ เป็นเหตุให่องค์การบริหารส่วนตำบลสามกระทาย จ่ายเงินค่าจ้างทั้งสองโครงการรวมจำนวน ๑๙๕,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้รับจ้าง การกระทำของผู้ฟ้องคดี มีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการ



/โดยจงใจ...

โดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรืออนุนโยบาย ของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดประจำวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๔๔ ข้อ ๓ วรรคสอง ข้อ ๖ วรรคสอง และข้อ ๑๑ วรรคสอง และมีมูลความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต และฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ทำเอกสาร รับเอกสารหรือรอก ข้อความลงในเอกสาร กระทำการรับรองเป็นหลักฐานว่าตนได้กระทำการอย่างใดขึ้น หรือว่า การอย่างใดได้กระทำต่อหน้าตนอันเป็นความเท็จ และรับรองเป็นหลักฐาน ซึ่งข้อเท็จจริง อันเอกสารนั้นมุ่งพิสูจน์ความจริงอันเป็นความเท็จ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๒ (๑) (๔) และฐานเป็นผู้สนับสนุนเจ้าพนักงานกระทำความผิด ตามประมวล กฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ ประกอบมาตรา ๙๖ มาตรา ๙๐ และมาตรา ๙๑ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๘๑ – ๘๕/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๔๙ มีมติเห็นชอบ ตามความเห็นขององค์คณะพนักงานไต่สวนดังกล่าว โดยให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยัง ผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีเพื่อพิจารณาโทษทางวินัย และไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญา ตามฐานความผิดดังกล่าว ต่อมา ประธานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ลับ ด่วนที่ ปช ๐๐๑๔/๐๔๕๗ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ แจ้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามกระทาย เพื่อพิจารณาโทษ ทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี แต่ขณะนั้นผู้ฟ้องคดีได้ย้ายไปสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหัวยาย นางกองค์การบริหารส่วนตำบลสามกระทายจึงมีหนังสือ ลับ ที่ ปช ๗๗๐๑/๓ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๐ ส่งรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารประกอบของสำนักงาน ป.ป.ช ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาในปัจจุบันของผู้ฟ้องคดีเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ให้ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งองค์การบริหาร ส่วนตำบลหัวยาย ที่ ๒๓๒/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และมีหนังสือที่ ปช ๗๒๕๐๑/๑๕๒ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ แจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ รับอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีไว้เมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ซึ่งต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๐ พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีและมีมติให้ลดโทษผู้ฟ้องคดีจากไล่ออกจากราชการเป็นปลดออก จากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลหัวยาย ที่ ๔๐/๒๕๖๐



/ลงวันที่...

ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๐ ลดโทษผู้ฟ้องคดีจากໄ่าวอกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการ และแจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบตามหนังสือที่ ปช ๗๒๕๐๑/๒๖๘ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ ต่อมา ผู้ว่าราชการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ข้างต้นให้ผู้ฟ้องคดีทราบตามหนังสือที่ ปช ๐๐๒๓.๒/๒๓๓๑๒ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ซึ่งผู้ฟ้องคดีทราบแล้ว เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๖๐ ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับมติขึ้นความผิดทางวินัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น จึงยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดเป็นคดีนี้

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาอย่างรอบด้าน ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีว่า คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ใน การประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๐ ที่ให้ลดโทษผู้ฟ้องคดี จากໄ่าวอกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการ และคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามคำสั่ง องค์การบริหารส่วนตำบลหัวย่าง ที่ ๔๐/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๐ ที่ลดโทษผู้ฟ้องคดี จากໄ่าวอกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการ ชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่

โดยมีปัญหาที่ต้องพิจารณา ก่อนว่า ผู้ฟ้องคดีได้กระทำการความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรืออิยาบยานของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ อย่างร้ายแรง และฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๓ วรรคสอง ข้อ ๖ วรรคสอง และข้อ ๑ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการ พนักงานส่วนตำบลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๔๕ ตามการขึ้นความผิดทางวินัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วย การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๖๕ กำหนดว่า คณะกรรมการตรวจการจ้างมีหน้าที่ ดังนี้ (๑) ตรวจสอบรายงานการปฏิบัติงานของผู้รับจ้าง และเหตุการณ์แวดล้อมที่ผู้ควบคุมงาน รายงาน โดยตรวจสอบกับแบบรูป รายการละเอียด และข้อกำหนดในสัญญาทุกสัปดาห์ รวมทั้ง รับทราบ หรือพิจารณาการสั่งหยุดงาน หรือพักงานของผู้ควบคุมงานแล้วรายงานหัวหน้าฝ่ายบริหาร ของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป (๒) การดำเนินการตาม (๑) ในกรณีมีข้อสงสัย หรือมีกรณีที่เห็นว่าตามหลักวิชาการช่าง ไม่น่าจะเป็นไปได้ ให้ออกตรวจงานจ้าง



/ณ สถานที่...

ณ สถานที่ที่กำหนดไว้ในสัญญาหรือที่ตกลงให้ทำงานจ้างนั้นๆ โดยให้มีอำนาจสั่งเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพิ่มเติม หรือตัดถอนงานจ้างได้ตามที่เห็นสมควรและตามหลักวิชาการซ่างเพื่อให้เป็นไปตามแบบรูป รายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา (๓) โดยปกติให้ตรวจสอบงานที่ผู้รับจ้าง ส่งมอบภายใน ๓ วันทำการ นับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบการส่งมอบงาน และให้ทำการตรวจสอบให้เสร็จสิ้นโดยเร็วที่สุด (๔) เมื่อตรวจเห็นว่าเป็นการถูกต้องครบถ้วนเป็นไปตามแบบรูป รายการละเอียด และข้อกำหนดในสัญญาแล้วให้ถือว่าผู้รับจ้างส่งมอบงานครบถ้วนตั้งแต่วันที่ผู้รับจ้างส่งงานจ้างนั้น และให้ทำใบรับรองผลการปฏิบัติงานทั้งหมดหรือเฉพาะจุด แล้วแต่กรณี โดยลงชื่อไว้เป็นหลักฐานอย่างน้อย ๒ ฉบับ มอบให้แก่ผู้รับจ้าง ๑ ฉบับ และเจ้าหน้าที่พัสดุ ๑ ฉบับ เพื่อทำการเบิกจ่ายเงินตามระเบียบว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น และรายงานให้หัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นทราบ ในกรณีที่เห็นว่า ผลงานที่ส่งมอบทั้งหมดหรือจุดใดก็ตามไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา ให้รายงานหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นผ่านหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ เพื่อทราบหรือสั่งการแล้วแต่กรณี (๕) ในกรณีที่กรรมการตรวจสอบการจ้างงานไม่ยอมรับงาน โดยทำความเห็นแย้งไว้ให้เสนอหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นสั่งการ ให้ตรวจสอบงานจ้างนั้นไว้ จึงจะดำเนินการตาม (๔) ระบุเบียบกระธรรมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงินและการตรวจสอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๖๐ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ให้หัวหน้าหน่วยการคลังหรือเจ้าหน้าที่การเงิน ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้ตรวจสอบ วรรคสอง กำหนดว่า การตรวจสอบตามวรรคหนึ่ง เมื่อถูกต้อง ในสาระสำคัญต่อไปนี้แล้ว ให้เสนอผู้มีอำนาจเพื่อนุมัติปฏิบัติ (๑) มีลายมือชื่อของผู้เบิกเงินถูกต้อง ตามตัวอย่าง (๒) มีหนึ้งผูกพัน หรือมีความจำเป็นจะต้องจ่ายเงิน กับถึงกำหนดหรือใกล้จะถึงกำหนด ที่จะต้องจ่ายเงิน (๓) มีเงินงบประมาณเพียงพอ รายการถูกต้องตรงกับหมวดและประเภท ในงบประมาณ (๔) มีเอกสารประกอบปฏิบัติครบถ้วนถูกต้อง ประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดประจำวันศุกร์ขั้นร์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๔๕ (ประกาศ ที่ใช้บังคับอยู่ในขณะที่มีเหตุพิพาทในคดีนี้) ข้อ ๓ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า พนักงานส่วนตำบล ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรมห้ามมิให้อศัยหรือยอมให้ผู้อื่น อศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตน ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหากประโยชน์ให้แก่ตนเอง หรือผู้อื่น วรรคสอง กำหนดว่า การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเอง หรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ข้อ ๖ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า พนักงานส่วนตำบลต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย



/ระบุเบียบของ...

ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีและนโยบายของรัฐบาลโดยไม่ให้เสียหายแก่ราชการ
วรรณคสส ก็กำหนดว่า การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจะไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ
มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง
เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และข้อ ๑ วรรณคสส ก็กำหนดว่า พนักงานส่วนตำบลต้องไม่รายงานเหตุจ
ต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้ง ถือว่าเป็นการรายงานเหตุจด้วย
วรรณคสส ก็กำหนดว่า การรายงานเหตุจต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง
เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อเท็จจริงรับฟังได้จากพยานหลักฐานที่ได้จากการไต่สวนข้อเท็จจริงของ
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า ขณะผู้ฟ้องคดีกำรงำนตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง ระดับ ๖ องค์กรบริหาร
ส่วนตำบลสามกระทย นายกองค์กรบริหารส่วนตำบลสามกระทย (นายสมชาย ทรัพย์ละเอียด)
มีคำสั่งองค์กรบริหารส่วนตำบลสามกระทย ที่ ๓๙๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๔
และคำสั่งองค์กรบริหารส่วนตำบลสามกระทย ที่ ๓๙๘/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๔
แต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นประธานกรรมการตรวจรับการจ้างโครงการปรับปรุงถนนที่นิคลุกสายหนองโพธิ์
หมู่ที่ ๒ ตำบลสามกระทย และโครงการขุดลอกคลองระบายน้ำสายเตาอิฐ หมู่ที่ ๒
ตำบลสามกระทย ตามลำดับ นายกองค์กรบริหารส่วนตำบลสามกระทย มีคำสั่งอนุมัติ
เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ ให้จ้างนายวินัย ไหลลัน ทำงานทั้งสองโครงการดังกล่าวโดยวิธี
ตกลงราคา และจัดทำใบสั่งจ้าง เลขที่ ๒๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ กำหนดให้
ผู้รับจ้างทำงานโครงการขุดลอกคลองระบายน้ำสายเตาอิฐ หมู่ที่ ๒ ขนาดปากคลองกว้าง ๒ เมตร
ยาว ๑,๑๒๕ เมตร ลึกเฉลี่ย ๑.๘ เมตร หรือมีปริมาณดินขุดไม่น้อยกว่า ๒,๘๘๘ เมตร ให้แล้วเสร็จ
ภายในวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๕ และจัดทำใบสั่งจ้าง เลขที่ ๒๘/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๔
กำหนดให้ผู้รับจ้างทำงานโครงการปรับปรุงถนนที่นิคลุกสายหนองโพธิ์ หมู่ที่ ๒ โดยทำการลงทินคลุก
พร้อมปรับเกลี่ย ขนาดผิวน้ำจราจรกว้าง ๕ เมตร ยาว ๔๕๐ เมตร ใช้หินคลุกปริมาณไม่น้อยกว่า
๒๗๐ ลูกบาศก์เมตร ให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๕ ต่อมา ผู้รับจ้างมีหนังสือลงวันที่
๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ ส่งมอบงานจ้างทั้งสองโครงการโดยแยกโครงการละฉบับ นายสุรัตน์ หอมสนิท
ผู้ควบคุมงานทั้งสองโครงการมีหนังสือ ที่ ปช ๗๗๐๓/- ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๔
รายงานผลการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างต่อประธานกรรมการตรวจการจ้าง พร้อมแนบรายงาน
บันทึกประจำวัน ที่ระบุว่า วันที่ ๒๐ ถึง ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ผู้รับจ้างทำงานขุดลอกพร้อมปรับแต่ง
คันคลอง และวันที่ ๒๐ ถึง ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ผู้รับจ้างทำงานลงทินคลุกพร้อมปรับเกลี่ยเรียบ
โดยแยกโครงการละฉบับ ซึ่งผู้ฟ้องคดีกับพวกร่วม ๓ คน ในฐานะคณะกรรมการตรวจรับการจ้าง
ได้ลงลายมือชื่อรับทราบผลการปฏิบัติงานทั้งสองโครงการที่ผู้ควบคุมงานเสนอตั้งกล่าว และจัดทำ
ใบรับรองผลการตรวจงานจ้างของคณะกรรมการตรวจการจ้าง ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔



/ เสนอ นายก...

เสนอ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามกระทยา โดยรับรองว่า ผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานถูกต้องครบถ้วนตามแบบรูปและรายการละเอียดทุกประการแล้วเมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ และคณะกรรมการได้พิริ่อมกันทำการตรวจสอบเป็นที่ถูกต้องตามสัญญาแล้ว จึงสมควรจ่ายเงินค่าจ้างจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้รับจ้าง โดยแยกโครงการละฉบับ และในวันเดียวกันนั้นได้มีการดำเนินการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างโครงการชุดลอกคลองระบายน้ำสายเตาอิฐ ตามภูมิภาคที่คลังรับ ๑๗๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวนเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท และค่าจ้างโครงการปรับปรุงถนนที่นิคคุกสายหนองโพธิ์ ตามภูมิภาคเลขที่คลังรับ ๑๗๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวนเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลสามกระทยาสั่งจ่ายเช็คธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เลขที่ ๐๘๘๐๐๗๑ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวนเงิน ๑๙๘,๐๐๐ บาท (หักภาษี ณ ที่จ่าย ๒,๐๐๐ บาท) ให้กับนายวินัย ผู้รับจ้าง ทึ้งสองโครงการ ต่อมาเมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๕ เจ้าหน้าที่ตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้เข้าสังเกตการณ์งานโครงการชุดลอกคลองระบายน้ำสายเตาอิฐ พบร่วมกับผู้รับจ้างดำเนินการชุดลอกคลองไปแล้วประมาณ ๒๐๐ เมตร ส่วนงานโครงการปรับปรุงถนนที่นิคคุกสายหนองโพธิ์ พบร่วมยังไม่ได้ดำเนินการลงที่นิคคุกแต่อย่างใด และต่อมาเมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๕ ได้ลงพื้นที่สังเกตการณ์งานจ้างทึ้งสองโครงการดังกล่าวอีกครั้ง ผลปรากฏว่า ผู้รับจ้างได้ทำการชุดลอกคลองระบายน้ำสายเตาอิฐประมาณ ๑,๕๐๐ เมตร และได้ลงที่นิคคุกถนนสายหนองโพธิ์ เป็นระยะทางยาวประมาณ ๔๕๐ เมตร กว้างเฉลี่ยประมาณ ๕ เมตร ซึ่งมีปริมาณงานเป็นไปตามใบสั่งจ้าง

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวเห็นได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลสามกระทยาได้จ่ายเงินค่าจ้างโครงการปรับปรุงถนนที่นิคคุกสายหนองโพธิ์ และโครงการชุดลอกคลองระบายน้ำสายเตาอิฐ ให้แก่นายวินัย ผู้รับจ้าง เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ ซึ่งก่อนที่ผู้รับจ้างทำงานทึ้งสองโครงการแล้วเสร็จตามใบสั่งจ้างเมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๕ (ตามที่เจ้าหน้าที่ตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้เข้าสังเกตการณ์งานทึ้งสองโครงการแล้วพบว่าปริมาณงานทึ้งสองโครงการเป็นไปตามใบสั่งจ้าง) และเมื่อพิจารณาประกอบกับคำชี้แจงแก้ข้อก่อตัวของผู้ฟ้องคดี ที่ชี้แจงต่อคณะกรรมการไต่สวนว่า เมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ นายสุรฉัตร ผู้ควบคุมงานได้นำเอกสารการสั่งมอบงานของนายวินัย ผู้รับจ้าง ขออนุมัติเบิกจ่ายค่าจ้างโครงการปรับปรุงถนนที่นิคคุกสายหนองโพธิ์ และโครงการชุดลอกคลองระบายน้ำสายเตาอิฐ พร้อมกับหนังสือที่ ปช ๗๘๐๓/- ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ รายงานผลการปฏิบัติงานของผู้รับจ้าง และรายงานบันทึกประจำวันของนายสุรฉัตร แต่ไม่มีการแนบรูปถ่ายก่อนและหลังการดำเนินงานตามระเบียบ โดยแจ้งยืนยันกับผู้ฟ้องคดีว่าผู้รับจ้างทำงานจ้างทึ้งสองโครงการเสร็จครบถ้วนแล้ว ผู้ฟ้องคดีกำหนดนัดตรวจงานจ้างทึ้งสองโครงการในวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๕ เวลา ๑๐ นาฬิกา ในวันเวลาดังกล่าว นายสมชาย นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามกระทยาในขณะนั้น



/ได้มาพบ .

ได้มายพบและสั่งการให้ผู้ฟ้องคดีรับคำเนินการทำเรื่องเบิกจ่ายเงินค่าจ้างทั้งสองโครงการให้แก่ผู้รับจ้างภายในวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ เพราะนายสมชายจะติดงานราชการจังหวัดอื่น และได้ยืนยันว่างานทั้งสองโครงการเสร็จครบถ้วนแล้ว ผู้ฟ้องคดีได้พยายามติดต่อนายสุรฉัตร เพื่อให้นำคณะกรรมการตรวจสอบการจ้างไปตรวจงานจ้างทั้งสองโครงการ ปรากฏว่าไม่สามารถติดต่อนายสุรฉัตรได้ จึงได้ติดต่อสอบถามไปยังนายสุรพล แสงกล้า ปลัดองค์กรบริหารส่วนตำบล สามารถทายในขณะนี้ ซึ่งได้รับแจ้งว่า นายสุรพลรับทราบจากนายสมชายเช่นกันว่าทั้งสองโครงการดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วให้ผู้ฟ้องคดีพิจารณาดำเนินการตามสมควร เมื่อนายสมชายเห็นว่า ผู้ฟ้องคดียืนยันที่จะขอตรวจสอบงานจ้างก่อน จึงเกิดความโมโหขึ้นอย่างรุนแรง และบอกว่า งานทั้งสองโครงการอยู่ในหมู่บ้านของนายสมชายและได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ให้ผู้ฟ้องคดี ดูตามรายงานของผู้ควบคุมงานท่านนี้ พร้อมกับนั่งรอให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการเบิกจ่ายเงินทันที ผู้ฟ้องคดีจึงได้ลงลายมือชื่อลงในหนังสือ ที่ ปช ๗๘๗๐๓/- ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ ที่นายสุรฉัตรรายงานผลการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างต่อประธานกรรมการตรวจรับการจ้าง และในใบรับรองผลการตรวจงานจ้างของคณะกรรมการตรวจการจ้าง ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ เพื่อให้การดำเนินการเบิกเงินตามภาระภาระที่ต้องครบถ้วนตามระเบียบ ประกอบกับการให้ถ้อยคำของนายอรุณ หุ่นงาม และนายศิริพงษ์ เข็มเมืองพาณ ซึ่งเป็นกรรมการตรวจรับการจ้างที่ให้ถ้อยคำต่อองค์คณะกรรมการตรวจการจ้าง ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ โดยไม่ได้ออกไปตรวจงานจ้าง ทั้งสองโครงการแต่อย่างใด โดยเข้ามาเอกสารของนายสุรฉัตร ผู้ควบคุมงานทั้งสองโครงการ ที่รายงานว่างานจ้างทั้งสองโครงการได้ดำเนินการแล้วเสร็จ อีกทั้งผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อในใบรับรองไว้ก่อนแล้ว กรณีจึงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นประธานกรรมการตรวจรับการจ้างทั้งสองโครงการได้ลงลายมือชื่อรับทราบรายงานผลการปฏิบัติงานของผู้รับจ้าง ทั้งสองโครงการตามที่ผู้ควบคุมงานเสนอโดยไม่ได้ตรวจสอบกับแบบรูป รายการละเอียด และข้อกำหนดในใบสั่งจ้าง ทั้งที่ตามใบสั่งจ้างทั้งสองโครงการทำขึ้นเมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ มีกำหนดเวลาแล้วเสร็จภายในวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๕ การที่ผู้ควบคุมงานรายงานผลการปฏิบัติงานว่าผู้รับจ้างส่งมอบงานจ้างทั้งสองโครงการเมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ ซึ่งใช้ระยะเวลาทำงานเพียง ๕ วัน นับตั้งแต่วันที่ใบสั่งจ้าง อีกทั้งไม่มีรูปถ่ายก่อนและหลังดำเนินการ ย่อมเป็นกรณีมีข้อสงสัยว่างานจ้างทั้งสองโครงการแล้วเสร็จตามใบสั่งจ้างจริงหรือไม่ แต่ผู้ฟ้องคดีกับพวกในฐานะคณะกรรมการตรวจรับการจ้างไม่ได้ออกตรวจผลงานที่ผู้รับจ้างส่งมอบภายใน ๓ วันทำการ นับแต่วันที่ได้รับทราบการส่งมอบงานแต่อย่างใด เพียงแต่รับฟังเอกสารและคำยืนยันจากนายวินัย ผู้รับจ้าง นายสุรฉัตร ผู้ควบคุมงานทั้งสองโครงการ และนายสมชาย นายกองค์กร บริหารส่วนตำบลสามกระหาย ว่าผู้รับจ้างส่งมอบงานถูกต้องครบถ้วนแล้ว และได้จัดทำ



ใบรับรองผล...

ไปรับรองผลการตรวจงานจ้างของคณะกรรมการตรวจการจ้าง ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ เสนอนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามกระหาย โดยรับรองว่าผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานทั้งสองโครงการถูกต้องครบถ้วนตามแบบรูปและรายการละเอียดทุกประการแล้วเมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ และคณะกรรมการได้พร้อมกันทำการตรวจรับเป็นที่ถูกต้องตามสัญญาแล้ว จึงสมควรจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ผู้รับจ้าง ทั้งที่ความจริงแล้วผู้รับจ้างทำงานทั้งสองโครงการยังไม่แล้วเสร็จตามใบสั่งจ้างแต่อย่างใด ซึ่งเป็นการรับรองข้อเท็จจริงที่เป็นความเท็จ การกระทำดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยข้อ ๖๕ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดี ในฐานะหัวหน้าส่วนการคลัง ซึ่งมีหน้าที่เป็นผู้ตรวจภักดี ยอมรู้อยู่แล้วว่าคณะกรรมการตรวจรับการจ้างไม่ได้ออกตรวจงานจ้างและไม่มีภาพถ่ายการดำเนินการที่ยืนยันว่างานจ้างทั้งสองโครงการแล้วเสร็จตามใบสั่งจ้าง กรณียื่นมายังมีหนี้ผูกพันหรือมีความจำเป็นจะต้องจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ผู้รับจ้าง แต่ผู้ฟ้องคดีได้เสนอให้ผู้มีอำนาจอนุมัติภักดีเปิกจ่ายเงินค่าจ้างทั้งสองโครงการ พฤติกรรมดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีเห็นได้ชัดว่าเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่ผู้รับจ้าง ด้วยเหตุนี้ การกระทำดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบด้วยข้อ ๖๐ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวข้างต้นเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้มีการเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้รับจ้างทั้งที่งานจ้างทั้งสองโครงการยังไม่แล้วเสร็จตามใบสั่งจ้าง อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะกรรมการรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานรายงานเท็จ ต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงตามข้อ ๓ วรรคสอง ข้อ ๖ วรรคสอง และข้อ ๑๑ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดประจำวันศุกร์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๕ ตามการชี้มูลความผิดทางวินัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ในทำนองว่า การที่ผู้ฟ้องคดีได้พิจารณาเอกสารของผู้ควบคุมงานและเกณฑ์เงื่อนไขในการตรวจงานในวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ เป็นไปตามข้อปฏิบัติของระเบียบว่าด้วยการพัสดุ และการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีปฏิบัติของทางราชการ การที่ผู้ฟ้องคดีลงนามในเอกสารการตรวจรับงานจ้างในวันที่



๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ เนื่องจากนายสมชาย นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามกระทย ในขณะนั้นใช้อำนาจข่มขู่คุกคามบังคับเร่งรัดให้ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่และเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้รับจ้าง และรับรองว่างานทั้งสองโครงการได้ดำเนินการแล้วเสร็จ ทำให้ผู้ฟ้องคดีเชื่อว่างานทั้งสองโครงการ แล้วเสร็จ หากผู้ฟ้องคดีไม่กระทำการตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาในขณะปฏิบัติหน้าที่อาจมีความผิดฐานขัดขึ้นคำสั่ง ประกอบกับมีเหตุจำเป็นที่จะต้องจ่ายเงินให้กับผู้รับจ้าง เพราะนายสมชายต้องเดินทางไปราชการที่แห่งอื่น อีกทั้งสามารถไถ่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่มีข้อมูลหรือหลักฐานอื่นใด ปังชืออย่างแจ้งชัดว่าผู้ฟ้องคดีมีสวนร่วมรู้เห็นหรือสนับสนุนในการกระทำความผิด และได้ไปซื้อผลประโยชน์อื่นใดหรือยินยอมให้ผู้อื่นได้รับผลประโยชน์โดยมิชอบ ความผิดดังกล่าวไม่อาจถือได้ว่าเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง นั้น เห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดีเพียงแต่พิจารณาเอกสารของผู้ควบคุมงานและเกี้ยวนหนังสือให้ออกตรวจงานในวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ โดยไม่มีการออกตรวจงานจ้างแต่อย่างใดนั้น ไม่ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจรับการจ้างในการตรวจรับงานจ้างตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๖๕ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุ ของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ส่วนข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีที่ว่า นายสมชาย นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามกระทยในขณะนั้นใช้อำนาจข่มขู่คุกคามบังคับเร่งรัดให้ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่และเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้รับจ้าง และให้การรับรองว่างานทั้งสองโครงการได้ดำเนินการแล้วเสร็จ นั้น เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีไม่อาจอ้างมาเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีไม่ต้องปฏิบัติหน้าที่ตามที่ข้อ ๖๕ ของระเบียบดังกล่าวกำหนดให้ต้องปฏิบัติได้ และคำสั่งดังกล่าวของนายสมชายเห็นได้ชัดแจ้งว่าไม่ชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ หากผู้ฟ้องคดีไม่กระทำการตามคำสั่งดังกล่าวก็ไม่มีความผิดฐานขัดขึ้นคำสั่งแต่อย่างใด ประกอบกับการที่นายสมชายต้องเดินทางไปราชการที่แห่งอื่นก็ไม่ใช่เหตุจำเป็นที่จะนำมาอ้างเพื่อดำเนินการจ่ายเงินให้กับผู้รับจ้าง ทั้งที่งานจ้างยังไม่แล้วเสร็จ การที่ผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อในใบรับรองผลการตรวจงานจ้างของคณะกรรมการตรวจการจ้าง ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ เสนอต่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามกระทย โดยรับรองว่าผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานทั้งสองโครงการถูกต้องครบถ้วนตามแบบรูปและรายการละเอียดทุกประการแล้วเมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ และคณะกรรมการได้พร้อมกันทำการตรวจรับเป็นที่ถูกต้องตามสัญญาแล้ว จึงสมควรจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ผู้รับจ้าง ทั้งที่งานจ้างยังไม่แล้วเสร็จตามใบสั่งจ้าง ย่อมเป็นหลักฐานที่บ่งชี้ว่า เป็นการที่ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยไม่ชอบด้วยข้อ ๖๕ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อให้ผู้รับจ้างได้รับค่าจ้างไปโดยไม่มีสิทธิได้รับ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง มิใช่เป็นเพียงความผิดทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง อุทธรณ์ข้างต้นของผู้ฟ้องคดีจึงฟังไม่เข้า



/ คดีมีปัญหา...

คดีมีปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปว่า คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๐ ที่ให้ลดโทษผู้ฟ้องคดีจากไล่ออกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการ และคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยาง ที่ ๔๕๐/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๐ ที่ลดโทษผู้ฟ้องคดีจากไล่ออกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการ ชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีมีข้อความผิดทางวินัย เมื่อคณะกรรมการฯ ได้พิจารณาพฤติกรรมแห่งการกระทำความผิดแล้วมีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดได้กระทำความผิดวินัย ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น เพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการฯ ได้มีมติ... มาตรา ๙๓ บัญญัติว่า เมื่อได้รับรายงานตามมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่งและรรคสามแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาลงโทษภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง... มาตรา ๙๖ บัญญัติว่า ผู้ถูกกล่าวหาที่ถูกลงโทษตามมาตรา ๙๓ จะใช้สิทธิอุทธรณ์ตุลpenjiในการสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชา ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับผู้ถูกกล่าวหานั้นๆ ก็ได้ ทั้งนี้ ต้องใช้สิทธิดังกล่าวภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน มีคำสั่งลงโทษ ประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดประจำวันคี่รีขันธ์ เรื่อง หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการสอบสวน และการลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๔๘ (ซึ่งใช้บังคับในขณะพิจารณาโทษ) ข้อ ๘๕ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนที่แต่งตั้งตามข้อ ๒๖ วรรคหนึ่ง หรือนายกองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วแต่กรณี เห็นว่าพนักงานส่วนตำบลผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง สมควรลงโทษปลดออกจาก หรือไล่ออกจากราชการ ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบล เสนอคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลเพื่อส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการซึ่งผู้นั้นสังกัดอยู่พิจารณาทำความเห็นเสนอ ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลงโทษมากกว่าปลดออกจากราชการ และเมื่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลมีมติเป็นประการใด ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น และประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดประจำวันคี่รีขันธ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๕ วรรคหนึ่ง และวรคสอง กำหนดให้พนักงานส่วนตำบลผู้ใดที่ถูกสั่งลงโทษทางวินัย มีสิทธิ อุทธรณ์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง ข้อ ๙ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า การอุทธรณ์คำสั่งตามข้อ ๕ ให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลเพื่อส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณา อุทธรณ์และร้องทุกข์ทำความเห็นเสนอ และเมื่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลมีมติเป็นประการใด



/ให้แจ้ง...

ให้แจ้งผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือ พร้อมทั้งแจ้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสังหารีอปปิบติ ให้เป็นไปตามนั้น และข้อ ๒๑ กำหนดว่า เมื่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลได้พิจารณาอนุมัติ ให้อุทธรณ์ตามข้อ ๙ วรรคหนึ่งแล้ว ก. การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย (๖) ถ้าเห็นว่าข้อความ ในคำสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้มีมติให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้เป็นการถูกต้อง เหมาะสม (๗) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่น เพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมาย และมีความเป็นธรรม ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามคราวแก่กรณี เมื่อได้วินิจฉัยข้างต้นแล้วว่า ผู้ฟ้องคดีได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามตีความลักษณะผิดทางวินัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามตีดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอบด้วยกฎหมายแล้ว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งองค์การ บริหารส่วนตำบลห้วยยาง ที่ ๒๓๒/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ ลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติ จึงเป็นการพิจารณาลงโทษของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๘๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีจึงใช้สิทธิอุทธรณ์คุลพินิจ ในการสั่งลงโทษทางวินัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ตามมาตรา ๙๖ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ประจำกับข้อ ๕ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดประจำบคีรีขันธ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๙ เมื่อผู้ฟ้องคดี มีหนังสือลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุม ครั้งที่ ๙/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๐ ได้พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้วเห็นว่า การก่อสร้างโครงการทั้งสองโครงการแล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาการจ้างงาน และรัฐมีได้เสียประโยชน์ แต่อย่างใด การกระทำของผู้ฟ้องคดีไม่เป็นเหตุให้ราชการเสียหายอย่างร้ายแรง อีกทั้งผู้ฟ้องคดี ได้ประพฤติปฏิบัติตนในฐานะข้าราชการที่ดี ไม่เคยมีความประพฤติด่างพร้อยหรือเป็นที่เสื่อมเสีย แก่หน่วยงานและไม่เคยได้รับโทษทางวินัยแต่อย่างใด เป็นเหตุอันควรลดหย่อนโทษให้แก่ผู้ฟ้องคดี และมีมติให้ลดโทษผู้ฟ้องคดีจากໄล่อกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการ จึงเป็นกรณีการใช้อำนาจ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในประเด็นเกี่ยวกับคุลพินิจในการสั่ง ลงโทษของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยมีคำวินิจฉัยให้ลดโทษไม่ต่ำกว่าปลดออกจากราชการ ซึ่งเป็นไปตาม บทบัญญัติตามมาตรา ๙๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ประจำข้อ ๘๕ วรรคหนึ่ง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดประจำบคีรีขันธ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน และการลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๙ และข้อ ๕ ข้อ ๙ และข้อ ๒๑ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดประจำบคีรีขันธ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๙ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยาง ที่ ๔๐/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๐ ลดโทษผู้ฟ้องคดีจากໄล่อกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการตามตีดังกล่าว



/ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓...

ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงเป็นไปตามข้อ ๔ วรรคหนึ่ง ของประกาศคณะกรรมการนักงานส่วนตำบล
จังหวัดประจำเครือขันธ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๙
ดังนั้น มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ลดโทษผู้ฟ้องคดีดังกล่าว
จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงฟังไม่เข้า

ส่วนขอกล่าวอ้างหรือขอโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีในประเด็นอื่นนอกจากนี้ เห็นว่า
ไม่เป็นกรณีที่ศาลจำต้องวินิจฉัยเนื่องจากไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลงไป

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย
พิพากษาอีก

นายธีระเดช เดชะชาติ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

๗/๒๐๑๘ ๑๖๙๒๙๖๓ ตุลาการเจ้าของสำนวน

นางศิริกาญจน์ พานพิทักษ์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด



นายพงษ์ศักดิ์ กัมพูสิริ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสุรัตน์ พุ่มพวง^๑
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมยศ วัฒนภิรมย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แปลงคดี : นายคนึง จันทร์สงเคราะห์

